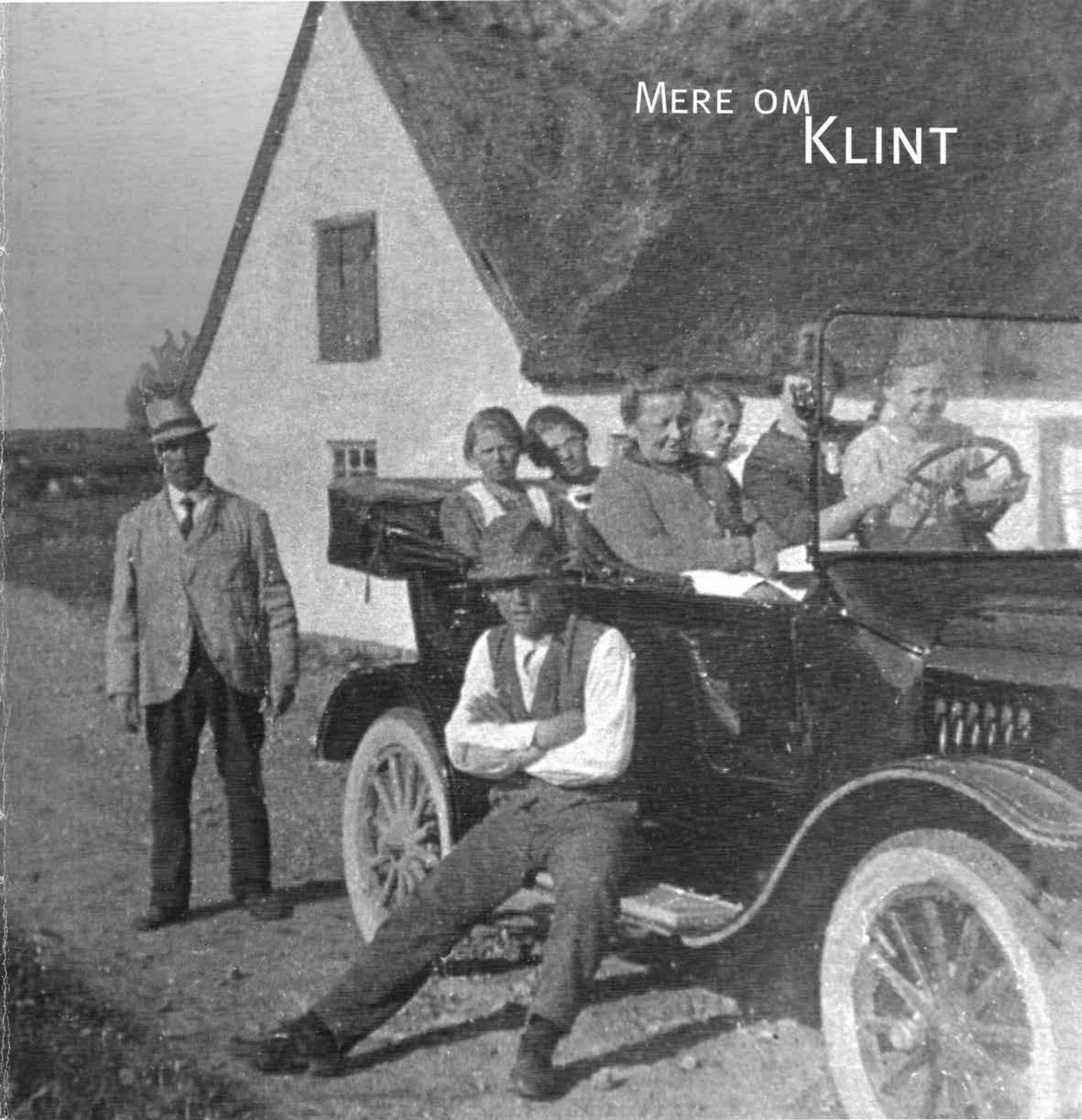

SVEND ERIK KLINT JENSEN

MERE OM KLINT

MERE OM
KLINT

Ferdinand Frederiksen og Jens Peter Petersen tager sig et kort hvil fra stenene.

(Forside foto: spadseretur ved Klintebjerg omkring 1919)

Jeg siger tak til alle, der har hjulpet med gennemlæsning af udkast og med oplysninger.

- Vilhelm Sejersen for hjælp med kort og talmateriale.
 - Birte, Troldhøjvej 8 for billeder, oplysninger og kontakt til Lokalhistorisk Forening.
 - Birte, Klintvej 113 for givtig "sparring" og hjælp.
 - Birte, Bjerget 29 for hjælp med billede og notater fra familiens optegnelser.
 - Erik, Klint Havnevej 5 for hjælp med at samle oplysninger om Klint.
 - Familien Marstal, Bjerget 28 for vejledning og udlån af billeder.
- Tak til Trøndur Blåsvær hvis professionelle indsats har muliggjort dette projekt.

Svend Erik Klint Jensen, 2008.

TRYK: ONE2ONE

MERE OM KLINT

Odsherred, der nu er een kommune, tiltrækker turister. Feriehusejere, feriegæster, og turisterne finder i en stadig stigende strøm til Odsherred.

Odsherred har tidligt været interessant for bl.a. sine geologiske forhold ikke mindst i studie øjemed, men var i mange år upåagtet af turister. Det gælder bestemt ikke i dag, hvor Odsherred har turisme som hovederhverv og lever af turisme, gæstgiveri og øvrige servicefag. Odsherred er den kommune i Danmark, der har flest sommerhuse.

Det var derfor nærliggende at, Turistforeningen i sin tid tog som slogan, en formulering som tegneren Jensinius har begået: HELE DANMARK I EN HÅNDEVENDING. Det er meget betegnende, da lyset og landskabernes skiften er karakteristisk for Odsherred, og også derfor tiltrækkende for turisme. Ja, i dag vil man vel bruge ordet styrkeområde om forskelligheden.

Men fælles for alle områder, hvad enten de hedder Rørvig, Veddinge Bakker, Lumsås eller noget andet, så er de alle unikke ferieområder med hver sit særpræg - og Klint er et af disse områder.

Nærværende bog hedder "Mere Om Klint", og den berører bl.a. emner, som gæstgiveri, gårde, service i området Klint Ejerlaug. Det går fra Sonnerup Skov i vest og følger kysten langs Kattegat til gærdet ved Klint Strandvej nr. 27 i øst. Det samlede areal udgør 566 ha.

Turisterne fandt lidt senere til Klint end til det øvrige Odsherred. Forfatteren Holger Rosenberg er nævnt blandt de første, der "opdagede" Odsherred, og da han købte sommerhus i Klint, der ligger og lå på adressen Klintvej 70, kan man vel tillade sig at sige, at Holger Rosenberg var en af de første fritidshusbeboere i Klint

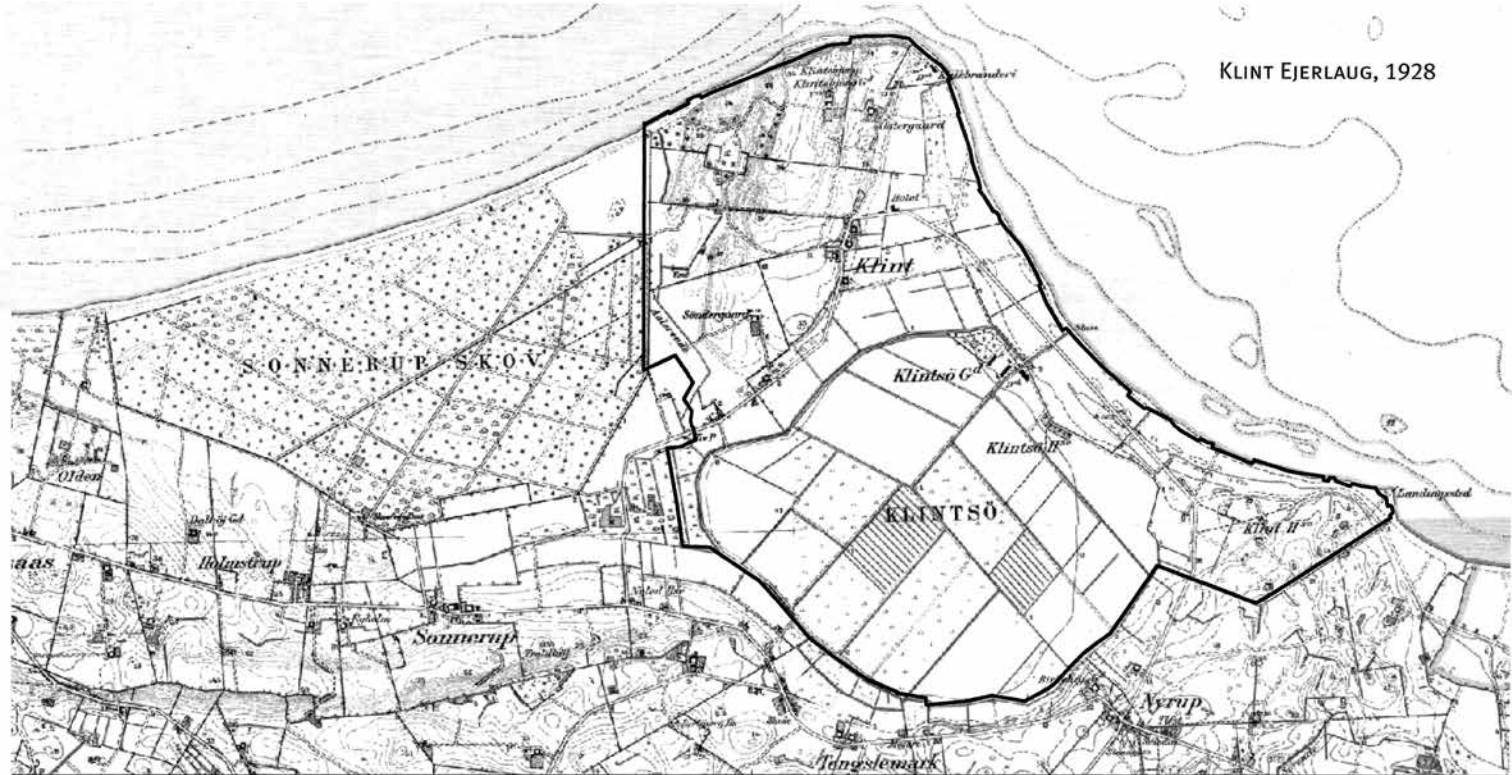
Det var således omkring 1914, historien begyndte.

Med venlig hilsen og god fornøjelse.

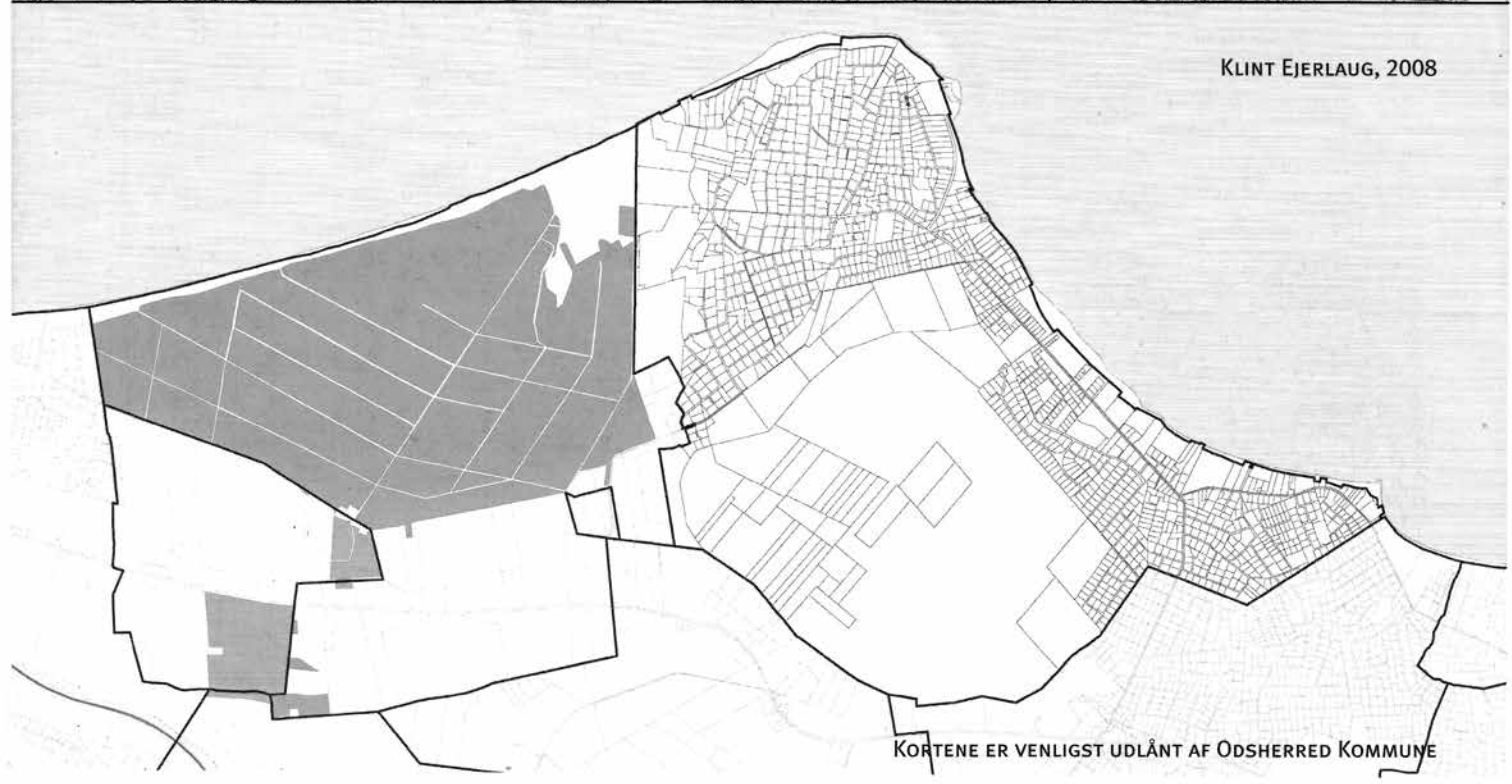
Svend Erik Klint Jensen,

2008.

KLINT EJERLAUG, 1928

KLINT EJERLAUG, 2008

KLINT - FRA Ø TIL FERIE- OG LANDSBYOMRÅDE.

Det er velbeskrevet, hvorledes Klint med Klintebjerg (35 m) i stenalderen var en befolket ø, og der er fundet spor, der peger på kannibalisme.

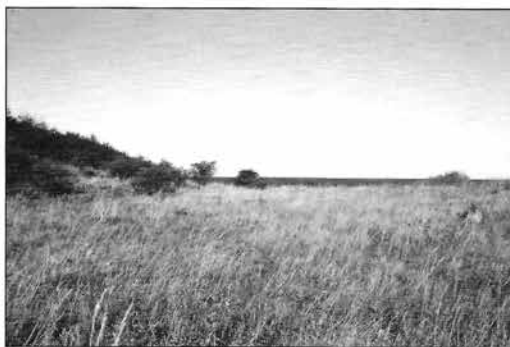
Kannibalerne er for længst forsvundet, og med en landhævning på 3-4 m blev Klint med tiden et areal, der kunne anvendes til landbrug. Der blev også drevet fiskeri, og det gamle bådleje er indtegnet på ældre kort. Bønderne, som skulle drive landbrug i Klint, blev tvangsudskevet fra bl.a. Sonnerup. Den ældste originale optegnelse om Klinte (som det hed dengang) er fra 1783. Der er indtegnet 7 gårde, skønt der 1752 på kongelig befaling med kgl. hofstenhugger Fortlig som leder blev anlagt en gård mere, der fik navnet Klinteværksgården. Om den kan jeg kun sige, at det ikke er den senere nævnte Klintebjerggård.

Ellers nævnes Klint i 1830 som landsbyen, der består af 7 gårde, 8 huse med jord og 2 huse uden jord.

Udflytningen i Klint skete temmelig sent, idet man først omkring 1801 udskiftede (læs:

Det tidligere Klintebjerg Kalkbrænderi.

Her starter Klint Bakker og den gamle kystlinie.

Sidse Lund, tidl. funktionær bolig til Klint Kalkværk.

Klintskov, Østergårdsvej 1.

omfordeling af jord) i Klint, og derefter i 1838 udflyttede de 3 gårde: Klintebjerggård, Østergård og Søndergård. De 4 andre gårde: Nyvangsgården, Tøftegård, Højgård og Rotof-

Overfor Klintvej 129 ligger den gamle kystlinie.

Klintvej 178, Keld og Joan Henriksen.

Klintvej 188, Alan og Anettes sommerhus 2008.

Den gamle kystlinie set fra vest - Littorinakysten.

Klintvej 188, Karoline og Peter Jensen 1921-1925.

Klintvej 129, sommerhus.

Højgårdsvej 2.

Havnevej 6, Yrsa og Poul Zachariae.

tegård ligger i dag, hvor de altid har ligget.

Det var landbruget, der gav beskæftigelse i Klint, og herregården Klintsøgård forstærkede dette billede, da den blev etableret. Fiskeriet havde et pænt omfang. Der var flere bundgarnsselskaber, og jeg husker vodfiskeriet fra strandkanten som en hyggelig aftenforeteelse. Der var en del mennesker beskæftiget i Sonnerup skov. Klintebjerg kalkbrud og kalkbrænderi var en overgang Højby sogns største arbejdsplads. Turisterne begyndte at indfinde sig i stigende antal. Flere gårde drev pensionat. Feriekolonier for børn og voksne var også populære. Der bliver flere købere til sommerhusgrunde, og i løbet af 60'erne og 70'erne ændres billedet totalt.

Klintvej 118, Hanne og Niels Ivan Petersen.

Juelsvej 2, Elsa Ørhede og Flemming Kjøller.

Martinus Centret, et lille udsnit af Kosmos Ferieby.

Klint Strandvej 2 med et kig ud over Kattegat.

Klint Strandvej. I baggrunden skimtes Klintebjerg.

Klint Strandvej.

Alle gårdene blev nedlagt og jorden udstykket til sommerhusgrunde. Landbruget som erhverv ophørte, bortset fra en del af Klintsøgårds arealer. Kalkværket, som Knabstrup Teglværk erhvervede i 1856, lukkede endeligt i 1959, og skrænterne ved Klintebjerg, som Knabstrup Teglværk fortsat ejede indtil 1967, blev omsider fredet

Hvis vi begynder en spadseretur ved Kattegat og bevæger os ind ad Østergårdsvej og fortsætter ad Klintvej forbi gårdene, går vi på strandbredden, og skrænten vi har på højre side, er Littorinakysten, fra da Klint var en ø. Jorden mod vest bag disse skrænter, "gemmer" på nogle af de flottest beliggende feriehusgrunde. I selve Klint "by" er udstykket sommerhusgrunde, men der er for få helårshuse. Langs Klintvej og Klint Strandvej til Klint Strandvang er der dejlige sommerhusområder. Antallet af sommerhuse i det her beskrevne område er ikke optalt, men i det gamle Højby sogn udgør antallet 8840 feriehus.

Her "kører" vi ind i Klint Ejerlaug.

KLINTEKROEN OG DENS HISTORIE

Klintekroens nye ejere Winnie og Wagn Jensen indbød til åbningsreception den 25. maj 2007. Der deltog omkring 400 gæster, og de kunne konstatere, at restaureringen af de gamle krobygninger, hvoraf de ældste er fra 1929, er vellykket. De nye ejere ønskede en renovering med skyldig hensyntagen til det oprindelige i kroen og en modernisering, så man kunne yde det bedste for nuværende og kommende gæster. Det synes bestemt også at være tilfældet. Når man ankommer til Klintekroen, møder man en facade, der er ført tilbage til det oprindelige. Man nikker genkendende til den sarte cremegule farve. Man bemærker kroens logo på de små vinduesrunder - hyggeligt, og træværket er ligeledes holdt i de oprindelige lyse farver. Der er etableret

udendørsservering og adgangsmuligheder for handicappede. Krostuen er bevaret i den oprindelige form med nyt gulv og i lyse farver. Inventaret er nyt. Der er etableret handicaptollet. Fladskærms-TV med div. TVkanaler, der bl.a. giver mulighed for at se alle betydende fodboldkampe - som måske ikke lige kan ses på "sommerhus-TVet" mangler heller ikke. Et Søren Søgaard billard mangler heller ikke.

Hovedindgang og foyer er indbydende restaureret. Det er igen de lyse farver, der på hyggelig vis byder en velkommen. Fra dette areal er der adgang til toiletter, krostue og restauration. Adgangen til restaurationen sker gennem et glasdørparti, hvor man kan se ind til Klintekroens tiltalende restaurationslokale. Mens jeg glæder mig over det, jeg ser, tænker

Receptionsgæster på Klintekroen 2007.

jeg på, at foyeren, jeg står i, samt toiletarealet alene udgjorde restaurationen, da bygningen fungerede som forsamlingshus. Da Dagny og Otto Jensen havde kroen, var det samme areal indgang og bagerbutik. Da jeg kikker ind gennem glasdørene, ser jeg i min erindring et lokale med hvidskuret men slidt fyrretræsplankegulv, der i min drengetid har lagt "ryg" til folkedans, andespil og mængder af spisende

Receptionsgæster på Klintekroen 2007.

sommergæster. Væggene er prydet af kunstmaleren H.F. Gross, der med sine malerier har gengivet stemningsbilleder fra Klint, Landsbyens fester, Badelivet, Klintebjerg og Kattegat samt nogle af Odsherreds seværdigheder. Da jeg går ind gennem glasdøren, skifter mit tidsbillede, og den virkelige verden er igen til stede, men stemningen bliver bevaret. Det nye gulv er nu et gedigent plankegulv, nærmest skibspanke i Mahogny. Det er flot - det er velvalgt. Der er nye møbler og hvide duge på bordet den dag. Det er igen de lyse farver, der præger lokalet. Jo, stilen: Hæge om det gamle og skabe nyt, der svarer til tidens krav, holder.

På væggene hænger billeder, der knytter

Kig ind i restaurationen på Klintekroen 2007.

forbindelsen til "dengang". Man genkender og husker brødrene Gustav og Oskar Jørgensen, der fiskede fra havnen i Klint og mangeårige medlemmer af Klint Fiskeriforening. Det samme gælder fiskerne Carl Johan og Hans Mikkelsen med den legendariske fangst af en glansfisk. Et andet billede er fra den tid, da kroparret hed Dagny og Otto. Det viser et ægtepar, der havde holdt ferie på kroen og stod i færd med at returnere til Glumsø igen på cykel.

Ja, der kunne fortælles mange historier - også om billederne. Om restaurationslokalet

Pladsen foran kroen blev også taget i brug.

er der også kun det bedste at sige.

Klintekroens åbningsfest fandt sted Pinselørdag den 26. maj 2007. I restaurationen er der plads til 80 spisende gæster samt 40 gæster i de øvrige lokaler.

Det var en fest helt efter traditionerne med spisning, musik og dans, og gæsterne udtrykte tilfredshed med. Det var også køkkenets første prøve med spidsbelastning og nyt personale, og dette måtte give lidt forskydning i tidsplanen, men til gengæld blev der et ekstra underholdningsindslag i form af danseopvisning. Værtsparet Winnie og Wagn Jensen har også en fortid som danseinstruktører, og krogæsterne fik på åbningsaftenen en fejende

Receptionsgæster i krostuen 2007.

flot danseopvisning med i programmet og indslaget høstede et af aftenens høje bifald. Også næste dag kunne man høre i "byen", at der var stor tilfredshed med danseindslaget.

Det blev en herlig aften for de mange gæster, der var med til at indlede et nyt kapitel i Klintekroens historie og dermed gæstgiveriets i Klint.

På åbningsaftenen lagde jeg et par spadsereture forbi kroen for at opleve historien udefra. Det var hyggeligt. Jeg nød lyset i vinduerne, og at høre menneskene være derinde og lade sig

Receptionsgæster på Klintekroen 2007.

underholde af hinanden og musikken. Jo, det var en god aften, hvor et nyt kapitel af kroens historie kunne begynde. Værtsparet Winnie og Wagn Jensen byder gæsterne indenfor i den snart 80 år gamle kro.

Men hvornår begyndte historien?

Ja, indvielsesfesten fandt sted en aften i oktober 1929. Klint Forsamlingshus var fyldt med glade gæster. De spiste og dansede i sammen lokale, som Klintekroens åbningsgæster gjorde i 2007. Havde jeg haft mulighed for gå mig en aftentur på dette tidspunkt, så ville jeg også kunne nyde lyset fra vinduerne (elektrisk

Forsamlingshuset udbygges allerede 1930.

lys fra købmandens dieselmotor, der også drev hans mølleri), høre glade Klintboere hygge sig i "eget hus" med hinanden, underholde og danse - til langt ud på natten, fortælles det.

Landsbyfællesskabet har denne aften i 1929 indviet sit eget gæstgiveri, og det har måske også været i tankerne hos nogle af gæsterne dengang, at de har været med til at skrive historie. Det er denne del af historien, som det vil være muligt, at fortælle noget fra over en periode, der nærmer sig 80 år - men gæsterne ved åbningsfesten havde nok ikke forestillet sig, at gæstgiveriets historie i Klint meget hurtigt ville ændres- allerede i 1930.

I 1928 indledte købmand H.P. Hansen, gårdejer Hans Nielsen Nyvangsgården, Hans Christian Jensen, Rotoftgården og formand

Martin Hansen med flere, planlægningen af et forsamlingshus. Det var handlekraftige mænd, og huset stod færdigt i 1929.

Den stiftende generalforsamling blev afholdt d. 11. Oktober 1929 hos gårdejer Hans Nielsen, Nyvangsgården i Klint (gård nr. 7) og arealet, som Klint Forsamlingshus blev bygget på, er udstykket fra Nyvangsgården og har matr. nr. 7f.

Ved den stiftende generalforsamling den 11. oktober 1929 blev følgende valgt til bestyrelsen:

H.P. Hansen (fmd), Hans Nielsen (næstfmd), Martin Hansen (sekr), Niels P. Madsen og Peter Eriksen alle af Klint. Som revisorer valgtes: Sofus Petersen, Klint og Peter Jensen, Sonnerup.

Klint Forsamlingshus indeholdt en sal, en forstue/indgang (dengang kaldt lillesal), der tillige skulle fungere som serveringslokale, og naturligvis også et køkken. I tagetagen blev indrettet garderobe og balkon.

I generalforsamlingens dagsorden (11/10-29) pkt. 4. står: "Bestyrelsen bemyndiges til at leje Forsamlingshuset ud, samlet eller delt, eller antage en Bestyrer, som de bedst ved vilde og kunde".

Der blev ansat en bestyrer. Allerede fra begyndelsen var der problemer. Der manglede bolig til bestyreren, men ellers er der ingen konkrete oplysninger om årsager. Den 27. august 1929 søger 22 beboere i Klint om bevilling til afholdsgæstgiveri, hvilket Højby Sogneråd anbefaler. Det synes ikke umiddelbart at være et bæredygtigt antal aktionærer, så måske har Bill Hansen (søn af købmand H.P.Hansen) ret, når han i sine notater nævner, at økonomien kan være en medvirkende årsag til problemerne. I 1930 blev forsamlings-

huset imidlertid udvidet med restauration og to stuer (i dag krostue). I tagetagen blev der indrettet fire værelser. Det ene, hvor balkonen hidtil havde været. Problemerne medførte alligevel, at H.P. Hansen købte forsamlingshuset for at drive det videre som afholdshotel. Det havde købmandsparret også forudsætninger for. HP og hans kone, Jenny havde nemlig drevet hotel i Bogense, inden de begyndte at drive købmandsforretning i Faxe og senere i Klint. Det fortælles også, at der meget hurtigt kom gang i Klint Afholdshotel. Bl.a. arrangerede HP auktion på hotellet over varer, der ikke omsattes hurtigt nok i forretningen. Det var meget populært, og købmanden kunne slippe for at sænke prisen på udvalgte varer. Men nu meldte myndighederne sig, og det gav problemer. Efter gældende bestemmelser kunne samme person ikke få bevilling til at drive de to forretninger, så forsamlingshuset måtte handles igen inden for kort tid.

Sommeren 1930 kom Dagny, som to år senere blev min mor, hjem til Rotoftgården. Det var meningen, at hun skulle hjælpe sine søstre Musse og Karen med at drive somerpensionat. Deres far gårdejer Hans Christian Jensen havde siden begyndelsen af tyverne suppleret gårdens indtægter ved at drive pensionat for københavnere hver sommer.

Min mor Dagny havde inden da stiftet bekendtskab med gæstgiveri på pensionat Nordstrand Vester Lyng, på Højby Hotel og Glumsø Kro. Hun havde således et solidt kendskab til, hvad det kræver at drive gæstgiveri.

Hun havde også anden kendskab med sig fra sin sidste ansættelsesperiode på Glumsø Kro: der kom nemlig sidst på sommeren 1930 en ung mand fra Glumsø på besøg. Han medbragte sin kuffert og bankbog, og inden året var omme, var han blevet Dagnys mand.

Det færdige forsamlingshus 1930.

Det fortælles, at den unge mand først genså Glumsø efter nogle år, og at hans far måtte sende hans jordiske gods til Klint.

Hvordan det videre forløb startede, ved jeg ikke. Men jeg ved, at Hans Christian Jensen var en handlekraftig mand. Han byggede en købmandsforretning til en dygtig svigersøn og datter Jenny. Den kom bl.a. til at ligge i Klint, fordi Jenny gerne ville hjem. Der var nemlig et meget stærkt sammenhold mellem de 8 søskende fra Rotoftgården. Han havde en ung mand som gæst, som hans datter Dagny åbenbart var interesseret i, når hun havde inviteret ham. Datter Dagny havde desuden et godt kendskab til gæstgiveri, og det var Hans Christian Jensen, der havde indrettet de 3 værelser på Klint Afholdshotel og samtidig bygget de

De nybagte krofolk Dagny og Otto kigger over på deres nyerhvervelse Klint Hotel i 1930.

tre kviste på tagetagen. Det var let genkendeligt med de lidt skæve vinkler. Hans Christian Jensen vidste også, at Dagny gerne vil være i Klint sammen med sine søskende. Jo, den lå lige til "højrebenet". Den unge mand tømte bankbogen, og Dagny og Otto Jensen blev nyt værtspar. Otto Jensen købte Klint Afholdshotel den 1. september 1930.

Der opstod imidlertid endnu et problem. Hele handlen og den hurtige overtagelse har medført, at det unge par ikke er nået at blive gift, men begge begynder at arbejde i virksomheden d. 1. september, og Hans Christian Jensen måtte igen træde i aktion. De nye ejere af Klint Afholdshotel må på Hans Christian Jensens anbefaling umiddelbart efter lukketid

begive sig til Rotoftegården for overnatning og først begive sig til hotellet igen umiddelbart før åbningstid. Dekretet bortfaldt d. 14. September 1930, hvor der blev holdt dobbeltbryllup på Rotoftegården, idet søstrene Dagny og Asta blev gift, og der blev således igen ordnede forhold i Klint, og det har naturligvis ikke relation til det foregående, når jeg fortæller, at jeg er født d. 17 marts 1932 på et af de skæve værelser med kvist på Klint Afholdshotel.

Af regnskabet fremgår det i øvrigt, at omsætningen d. 1. september 1930 (åbningsdagen) var 35 øre. Det er ikke umiddelbart til at vurdere dette tal, når man ikke har et indgående kendskab til prisniveauet på nævnte tidspunkt, men feriegæster og turister var endnu ikke kommet op på et større antal, og det tror jeg, man har set frem til.

I alle tilfælde anskaffer kromanden sig en Hyrevogn for at supplere indtjeningen. Rutebilkørsel eksisterede kun sporadisk i sommermånederne før 1940, så en Chevrolet model 1932 var sikkert et godt initiativ sammen med hotel drift.

En anden måde at supplere indtægterne på var at udgrave grunden til Overlærer Rye-Jacobsens sommerhus i 1938 (Bjerget 14).

Under krigen (1940 - 45) er kromanden i nogle perioder uden for sæsonen tørvearbejder hos sin svoger Christian Jensen. Det er næppe af økonomiske årsager, men mere for at sikre sig tilstrækkeligt med brændsel til komfur og kakkelovne. Det var en speciel oplevelse at følge opvarmningen af salen til et forestående foreningsbal ved vintertide. Kakkelovnen var nærmest "rødgloedende", og fugten drev ned ad væggene, så der skulle bruges mange tørv.

Klint Afholdshotel/Klint Hotel måtte derfor om vinteren også drives som et forsamlingshus. På et tidspunkt var der 3 foreninger i byen. Det var Klint Boldklub, Klint Fiskerifor-

Grunden udgraves til sommerhuset Bjerget 14.

ening og Selskabelig Forening. Sidstnævnte kender jeg kun af omtale og kan kun svagt huske det sidste arrangement. Det var et lysbilledforedrag - måske fra Venezuela, og jeg erindrer det kun, fordi de fremmødte var meget lidt tilfredse med seancen og brugte ord som svindel og humbug, så foredragsholderen, som ellers havde lejet værelse på hotellet, forlod skyndsomt stedet umiddelbart efter det verbale uvejr.

Der foreligger mig bekendt ingen protokoller eller papirer fra denne forenings virke.

Klint Fiskeriforening er en forening med mange år på bagen. Da foreningen blev nedlagt omkring 1981, blev protokoller og papirer desværre destrueret. Men den har udover opfyldelsen af sin formålsparagraf også sammen med Klint Boldklub stået for mange af arrangementerne på hotellet. Der var bal, andespil dilettantforestilling, revy, maskerade, foredrag, gudstjeneste (fra Lumsås Kirke), søndagsskole, gymnastik og folkedans ledet af

Frede Andersen fra Svinninge. Samme Frede Andersen var også en skattet fortæller og oplæser. Der var juletræsfester (Pinsemissionen og Klint Fiskeriforening), nytårsbal m.m. Til ballerne var der 2-, 3- og enkelte gange 4-mands orkester: Johannes Nielsens orkester, Mørkøv Jazz-band samt Alex og Ricard, der både underholdt, gav koncert og spillede til dans. Endelig skal nævnes et 2-mands orkester: Georg på violin og Valdemar på klaver og harmonika. De var meget populære i Klint. Valdemar kom på cykel fra Morsø med harmonikaen på bagagebæreren. Det første orkester, der spillede i Klint, var lokalt. Det kaldtes Mikkelleje's Orkester. Det bestod af to mand: Ove Christensen og Niels Peter Andersen.

Mange af arrangementerne gik igen i begge foreninger. Andespil var et af dem. Det var meget populært. Det trak fuldt hus hver gang. Spil er naturligvis tilfældig. Men det er lidt specielt, at tilfældet kan medføre, at de samme

Karneval på kroen - Jørgen Købmand, Gunnor Vognmand- og hans kone Else m.fl.

Den farende svend ønskede at indtage sin medbragte "mad" i krohaven, men det var før spiritusbevillingens tid, så derfor opstod diskussionen.

familier gang på gang gennem mange år, kan gå hjem med et større eller mindre antal gevinster, og det var almindelig kendt i byen. I samme forbindelse kan jeg fortælle, at hotellet i alle de år mine forældre var værter, fik et gratis gennemgående kort som tak for leje af selve andespillet. Tilfældet var i denne situation, at det aldrig gav gevinst. Gevinsterne ved andespil var i øvrigt i mange år levende dyr, der opbevarede i stor trækasse med net over. De kom til hotellet i løbet af dagen, og skulle "opbevares" til kl. 1.00, når ballet sluttede. Gevinsterne måtte vælges af vinderne i den rækkefølge, de var vundet. Det var ofte en lystig forestilling, når lettere overrisede balgæster efter tur skulle finde sin gevinst - MEN ikke for ænderne. Heldigvis blev levende gevinster ad åre afskaffet.

Nogen deling var der dog mellem arrangementerne. Juletræsfesterne stod Fiskeri-

foreningen for. Det var hyggeligt, når Hans Mikkelsen, Carl Johan, Gustav, Oskar, Max, Johanne og Agnete med flere mødte op om formiddagen før at pynte træ og pakke juleposer, der skulle være klar til aftenens juletræsfest. Det var en god oplevelse, når jeg som dreng fik lov at være med at pynte træet - især at kravle op på salens tværstiver for at sætte julestjernen på plads. Det var flinke mennesker, så der vankede altid smagsprøver på indholdet i aftenens poser.

Dilettantforestillingerne var altid i Boldklubbens regi. Ove Christensen, der var leder i Kalkbruddet, var både instruktør og sminkør samtidig med, at han ofte måtte spille en af rollerne. Det skete bl.a. da man opførte skuespillet "Marens Kyllinger". Ove spillede rollen som halvsløj husbond til Maren, og Maren spillede af en dame fra byen, der også i det daglige gik for at være en meget bestemt dame. Maren tager i stykket en meget venlig stemme på og spørger, hvad manden kunne tænke sig til middag. Ove siger oplivet over denne venlighed, at han da godt kunne tænke sig at få kyllingesteg.

Alvenlighed svinder bort hos Ottilie (Maren) med svaret: NEJ, DE SKAL SERVERES TIL DIN BEGRAVELSE. Denne scenes replik og minespil var "verdenskunst" i Klint - og bifaldet bragede til begge forestillinger. Herudover kan jeg huske, at man spillede "Store Bededags Aften" (En farce med sang i Æn Akt

LYSTFISKER . . . se her!

Er De i tvivl om vejr og vind, er jeg altid rede til at give de ønskede oplysninger.

Ring til mig, inden De tager hjemme fra.

Efter fangsten trænger De måske til en god kop kaffe eller anden forfriskning, også det kan De få på **KLINT HOTEL.**

O. Jensen . Telf. Højby 191

Annonce i Holbæk Amts Tidende 1952.

- pris 1,35 kr.), og der har givet været flere. Da mine forældre solgte kroen og skulle rydde ud, fandt man bl.a. mange af de gamle kulisser og øvehæfter til teaterstykkerne på loftet.

Nytårsballerne var Boldklubbens arrangement, men man var jo i store træk medlem af begge foreninger, i alle tilfælde passivt medlem. Man kunne dog godt ane en forskel på publikum i de to foreninger. De unge mennesker havde i øvrigt passivt medlemskort til adskillige foreninger både før og under anden verdenskrig, da foreningsballe var en af de få muligheder, der var for at komme ud at more sig. Man skulle have medlemskort for at kunne komme ind til et foreningsbal, og det skulle være erhvervet et bestemt tidsrum før - måske 24 timer. Det husker jeg ikke, men reglen blev da overholdt i videst muligt omfang. Når ballet i Klint blev averteret, stod der samtidig i annoncen, at medlemskort kunne bestilles på tlf. 29x og senere 191 - hotellets telefon. Det var bestemt ikke alle, der havde telefon dengang. Det bestilte medlemskort, der kostede ml. 0,50 kr.- 1,00 kr. og gjaldt for et år, blev udleveret på selve balaftenen. Denne fremgangsmåde var kun så lovlig som muligt, men den var praktisk anvendelig. Det skete, at en ungersvend havde fået inviteret en pige med, som ikke havde medlemskort, eller at nogen i byen havde fået uventede gæster, som gerne ville med til revy. Når de kom til indgangen, hvor kassereren sad ved kassen, og han kendte nogle af personerne, lød beskeden: Gå lige ud i køkkenet til Dagny, hun har kortet til jer. Hvis kassereren ikke havde kendskab til nogen af personerne, så måtte de pågældende gå med uforrettet sag. Denne fremgangsmåde var selvfølgelig ikke korrekt, men der blev i alle tilfælde ikke lukket nogen ind uden medlemskort i lokalet, som foreningen havde lejet. Så god orden var der dog, selvom blækket i med-

Elly Iversen får sig en hårdt tiltrængt kop kaffe i køkkenet.

lemsprotokollen kun lige nåede at blive tørt.

Overordnet set var der god ro og orden til foreningsfesterne. Bestyrelserne var gode til, at klare tingene. Men indtil kroen fik spiritusbevilling i 1952, var foreningsfesterne præget af, at en del af gæsterne havde taget et glas eller to, inden de gik hjemmefra. En del af de yngre mennesker havde et "lager" med, som de gemte i hækken udenfor matriklen. I pausen eller oftere måtte man - måske i skjorteærmer - ud "at spæde den op", og kulde og dram kunne da virke lidt for kraftigt.

Det var dog yderst sjældent, at der var tumult indenfor i lokalerne, men det hændte af og til at to skulle udenfor og afgøre en strid. Det lyder banalt, men romantisk, at kampen meget ofte gjaldt en pige, der var fælles interesse om. Der var som nævnt kun to om slagsmålet, og når den ene lå ned, var det overstået. Knive, spark i hoved o.l., var ukendte tiltag, men det var jo også noget før politireformen. Der var ofte tilskuere rundt om de kæmpende, og som stor dreng var der ingen, der hindrede mig i at overvære kamphandlerne, så det må have været rimelig risikofrit. Landbetjent Stub havde altid tid til at kikke indenfor, når der var bal. Han lagde gerne kasketten på kaminhylden i restaurationen og sad så inde i privaten

og drak en kop kaffe. Det var yderst sjældent, at det var nødvendigt for ham at linde døren fra privaten og ind til restaurationen. Jeg har derimod tit hørt en lokal sige til en udenbys gæst, der ikke kendte til forholdene, at han skulle holde sin kæft og se, hvad der lå på kaminhylden. Det skete også, hvis der var bal flere steder, at Stub kørte en tur, men "glemte" kasketten til han kom tilbage ved lukketid

De udendørs håndgemæng foregik som oftest uden politimæssig indblanding. Der var kun to, der kæmpede og en kreds af tilskuere udenom, der sikrede, at alt gik ordentligt til. Jeg mindes, at en udefra kommende balgæst engang ville spille "verdensmester" som trediepart i et sådant udendørs opgør. Men en af de lokale omkringstående, som af og til selv havde fået en henstilling fra landbetjenten, greb fat i "verdensmesteren" med ordene: "Lad for helvede være mæ' at blande dig, Stub vil ikke ha' det". Det skete også ved lukketid, at Stub kørte et par balgæster hjem, hvis han vurderede, at det ville blive nemmere at få lukket kroen til tiden. Der kunne også være andre årsager, men det var en god politimæssig måde at optræde på - og delinkventerne opfattede det oftest, som god service fra ordensmagten. Jo, landbetjentordningen var også dengang en uvurderlig god ordning. Der var mange problemer, der ikke blev til noget!!!

Der var stor forskel på situationen før og efter spiritusbevillingen i 1952 for Klint Hotel, men selvom man måtte undvære denne bevilling i mange år, så var salget i restaurationen til foreningsarrangementer nøgtern set ganske pænt, og der blev kun solgt varer, der var omfattet af afholdsbevillingen. Det blev heller ikke stiltiende tolereret, at man nød spiritus på matriklen, så kromanden kunne med god samvittighed sige overfor bevillingsmyndighederne, at der med hans kendskab ikke var sket

overtrædelser. Det var vi alle, der har serveret til foreningsfesterne, blevet indprentet. Min mor var naturligvis medbestemmende i virksomheden, men her var det suverænt kroman-

KLINT HOTEL

Dagny og Otto Jensen

Pension god kaffe, spiritus. — Moderate Priser
(Madkurve kan medbringes)

Klint pr. Nykøbing S.

Telefon Højby 191

I 1952 bliver der bevilliget ret til udskænkning af stærke drikke, som det fremgår af visitkortet.

den, der satte dagsordenen - reglerne skulle overholdes.

Der blev solgt mange sodavand, og der var nok en overvægt i salget af citronvand. Der kan være flere årsager til dette, men på det tidspunkt jeg skriver om, var en "Flyversjus" en yndet drik, og kunderne kunne sagtens have tilhør med til citronvanden - uden at serveringspersonalet opdagede det. Der blev ikke solgt mange lyse pilsnere på en enkelt aften - højst 2 kasser. Der blev solgt meget smørebrød ud på aftenen, og der blev loyalt købt et par lyse pilsnere og flere sodavand. Der blev også solgt meget kaffe. Det var god kaffe - specialblanding fra Slagelse Kafferisteri, og der kunne leveres hjemmebagt kringle og/eller flødeskumskager fra bagermester Petersen i Højby, som min mor og far havde forbindelse med i mange sammenhænge. Kaffen var en god salgsartikel. Den blev også solgt som f.eks. "8. Kopper sort kaffe" Det var selvfølgelig lidt påfaldende, at ingen ud af 8 personer ønskede brød til kaffen Det kan være en statistisk

mærkværdighed, men "små sorte" kendtes også på dette tidspunkt.

Det positive ved den manglende spiritusbevilling var, at købmanden fik en smule øget omsætning op til foreningsfesterne, da man naturligvis handlede lokalt og var glade for, at der også var en købmand i byen. Jeg må også tilstå, at jeg som dreng havde glæde af købmandens omsætning på disse dage. Jeg havde tjansen med at rydde op uden for hotellet dagen efter et bal. Jeg fandt en hel del tomme flasker, som jeg solgte til købmanden, og redede mig derved lidt lommepege.

Det skete, at vi havde logerende gæster på værelserne på første sal, når der var bal. Der var meget lidt lydisolering, og det var ikke alle gæsterne, der nød at lytte til festlighederne til ud på natten. Det var ikke så tit, det skete, og de fleste tog det som en ekstra fornøjelse.

Dagny og Otto Jensen var allerede fra sommersæsonen 1931 indstillet på også at drive pensionatsvirksomhed på Klint Hotel. Hotellet havde på det tidspunkt 4 værelser på 1.sal. Senere, da køkkenet blev udbygget, blev der yderligere 2 værelser på 1. sal. Den private lejlighed bestod af 2 stuer, der lå ind mod

Efter sognerådsmødet i 1952. Stående: Jens Christensen, Christian Jensen, Otto Jensen. Siddende: Ingeniør Friis, Sognerådsformand Laurits Larsen, Dagny Jensen.

Kroen efter spiritusbevillingen 1952.

restaurationen. De blev inddraget om sommeren til værelsesudlejning. Familien måtte så flytte ud i "bænkrummet", der ellers var beregnet til oplagsrum for inventar m.m. Det fortælles, at min far og mor det første år måtte sove i et par liggestole med et enkelt tæppe - alt disponibelt sengetøj og senge var brugt på gæsteværelserne. Dette "bænkrum" var herefter familiens private opholds- og soverum i de tre sommermåneder, indtil nogle år før min far og mor afhændede kroen. Efterhånden som omsætningen steg, arbejdede 3 mostre også på hotellet. En enkelt moster og flere børn, måtte også anvende "bænkrummet", men soveafdelingen havde samme størrelse og fik kun etableret nødtørftige skillerum for at give en smule privatliv. Jeg blev derfor - til min store glæde - bedt om at slå mit telt op i krohaven, der på det tidspunkt lå overfor kroen (i dag Klintvej 127). Ud over eget soveværelse fik jeg samtidig mulighed for at følge lidt med i byens natteliv.

Det blev efterhånden mere og mere almindeligt, at familier tog på ferieophold i kortere

Sommergæster venter på bussen til Turistforeningens tur til Dragsholm.

eller længere tid (8 - 14 dage) op gennem trediverne. Under krigen (1940-45), da ferieophold i udlandet ikke var muligt, steg antallet af feriegæster meget år for år, og min fader nævner i sin dagbog, at man i en uge i højsæsonen 1946 sætter en hidtidig rekord med 70 personer på "fuld kost", som han skriver, og på skiftedagen (søndag) er der 94 gæster til søndagsmiddagen - foruden strøgekunder i restaurationen. Jeg tvivler dog på, at disse strøgekunder har kunnet købe den originale søndagsmenu.

De mange boende gæster kunne naturligvis ikke rummes på hotellet, så Mor Dagny, som suverænt styrede bestilling og indlogering, måtte i byen og leje værelser allerede i slutningen af trediverne, og Klintvej 125, som min moster Jenny ejede efter hun var blevet enke, blev lejet i de 3 sommermåneder og brugt som anneks til hotellet. Husejere med børn flyttede i udhuset, indrettede sig der for sommeren og tjente noget til huslejen. Da huset blev købt af Ingeborg og Svend Eriksen, fortsatte lejemålet

på de samme betingelser (Billede af huset i dag. Ejer: Knud Astrup) På Klintvej 125 blev der lejet værelser. (Billede af huset i dag. Ejer: Alice Slot). På Klintvej 144 lejedes værelser på 1. sal. (Billede af huset i dag. Ejer: Flemming og Gerda Petersen). På Klintvej 126, da Valborg og Jens Peter Petersen var ejere, indlogerede man også gæster fra hotellet. (Billede af huset i dag. Ejere: Flemming Jensen og Gretha Nielsen.). Der blev også lejet værelser på Klintvej 95 (Billede af huset i dag. Ejer: E.

Klintvej 125.

Klintvej 152.

Klintvej 150.

Klintvej 154, Pension Rotofte ca. 1939.

Klintvej 148.

Klintvej 95.

Klintervej 144, Kennel Klintebjerg - Cocker Spaniel.

Klintvej 126.

Steen- Lund) På Klintebjerggård, der er en af de smukkeste beliggende gårde, blev der drevet pensionat, da Marié og Hans Jørgen Petersen ejede gården. På et tidspunkt ville man gerne ophøre med at have pensionat, men gården

havde nogle meget attraktive værelser (udsigten), så min mor fik en aftale med Marie Petersen om et specielt lejemål, således at de kunne disponere over værelserne og henvise folk til at bo på Klintebjerggård. Gæsterne

Udsnit af gæsterne på Klint Hotel sommeren 1945. Forrest til højre sidder et ungt par, som "kun" har været stamgæster i 2-3 år. De øvrige har gæstet hotellet hvert år i mere end 20 år.

afregnede med Marie Petersen for logi og med min mor for pension på hotellet.

De gæster, der kom på ferieophold i de første år, var folk med god økonomisk formåen, men efterhånden blev det muligt for flere mennesker at tage et ferieophold af kortere eller længere varighed. Mange kendte hinanden, da adskillige familier gennem flere generationer havde ferieret i Klint. De havde begyndt på Rotoftegården allerede i 1922, og børn og børnebørn er fulgt med videre til Pension Rotofte og Klint Hotel. Generelt var en stor del af feriegæsterne, der kom på Klint Hotel, gæster der var kommet gennem mange år. Adskillige bestilte også et bestemt værelse eller et bestemt sted i byen, de ville bo. Det skete, at man flyttede ferien til et tidspunkt, hvor et ganske bestemt værelse på hotellet var ledigt. Det hændte også at man ved feriebestillingen, spurgte om, hvilke af de "gamle" gæster, der ville være der, når de skulle

holde ferie. En udenlandsk familie ville kun bo på det værelse, købmanden lejede ud, og det fremgår af gæstebogen, at de er kommet hvert år i elleve år. De elleve år er absolut ikke rekord. Adskillige familier, er kommet gennem endnu flere år. Laurits Jensen, der var elektriker på travbanen i København, begyndte sammen med sin familie at feriere i Klint på Rotoftegård, og flyttede senere til Klint Hotel. Jensen kom hver morgen kl. 6.00 til et åbenstående køkkenvindue og fik en kop frisklavet kaffe, inden han begav sig til hotellets badebro for at få sig en morgendukkert. Præcis kl. 8.00 stillede Jensen, sammen med sin kone ved morgenbordet. Den samme procedure hver feriedag hvert år. Jensen med fru Alma har sidste gang skrevet i gæstebogen i 1951.

Der blev averteret, men annoncebudgettet var ikke voldsomt stort. Berlingske Tidende og Politiken fik hvert forår en beskeden annonce. Desværre findes den ikke i original. Men der stod kun: "Pension tilbydes. God forplejning. Moderate priser.

Gode omgivelser - nær skov og strand.

Klint Hotel, Klint pr. Nyk. Sj. Tlf. 29x".

Der blev ikke lovet mere, end man kunne holde, men jeg ved, min mor var god til, når "københavnjournalisterne" ringede, og de

Sommergæster i køkkenet sammen med krofar.

Kunstmaler H. F. Gross m.fl. venter på aftenkaffen.

ikke vidste, hvor Klint lå, at spørge dem, om de ikke kunne skrive om Klint i deres avis. Det ville de gerne, men spurgte så min mor, om hun ikke ville skrive lidt til dem, som de kunne bruge, og det var jo netop hendes tanke bag, så det fik de.

Men annonceringen, og mund til mund metoden var nok til at tiltrække kunder. Flere pensionatsgæster, FDF drenge og ledere byggede sommerhus i Klint, og dermed opstod også et stigende antal potentielle spisegæster til hotellet.

Sommersæsonen blev af længere varighed. Lystfiskere fandt til Kattegatskysten. Sportsfiskerne fandt også træningsmuligheder ved Klint. Weekend ophold begyndte at figurere i ordrebogen. Hvert år i september fra 1945 - 1963 havde Sortedams Gymnasium lejrskole i 8 dage for 40 personer. Det var i 18 år et godt tilskud til indtjeningen for Klint Hotel. Brødrene Houlberg var blevet ejere af Klintsøgaard i 1942, og 8 slagtervende fra fabrikken i København skulle arbejde en måned i marken i efteråret på Klintsøgaard. De blev indlogeret på Klint Hotel. Det var krigstid med vareknaphed, men det var ikke det store problem. Erik Houlberg ringede og meddelte, at man endelig måtte ringe til "Kødbyen" og bestille forsyninger. Et firma, der havde arbejde på

Dagny Jensen

Otto Jensen

Klintsøgaard, indlogerede 6 smede i 5 måneder fra november 1942. Det blev vist det, man kalder familiært ophold. Det var udenfor sæsonen, og der var "overskud" til ekstra god betjening. Aftnerne blev ofte brugt til kortspil. Lidt familiefester i privaten blev det også til. Smedene tog normalt hjem til København på Weekend, men på et tidspunkt gav de besked om, at i den kommende Weekend blev de i Klint og håbede på "god" forplejning. Smedene havde nemlig besluttet, at hotellet skulle

Pensionatgæster på trappen foran kroen - manden med "cigarkassen" er der også.

have "indlagt vand".

Der blev vand i køkkenet med håndpumpe, og rindende vand i hanerne på værelserne. Vandet kom fra en opsat beholder på loftet. Således begyndte moderniseringen af Klint Hotel. Jeg behøver vel næppe at fortælle, at adskillige af disse mennesker også blev trofaste feriegæster.

Når gæsterne ankom for ferieophold, bad man ofte om at kunne aflevere penge, nøgler og andre ting, som man nødig ville miste på stranden. For pengebeløb udstedtes altid behørig kvittering, og pengene gik med landposten til banken. Det øvrige gik i hotellets boks. Denne bestod af en ældre "Jordemodertaske", der stod under min fars seng. En mangeårig gæst, afleverede hvert år en æske på størrelse med en cigarkasse indpakket i brunt papir. Efter 6-7 års forløb, sagde den pågældende gæst ved sin ankomst: "Det er hele min forretning, du har opbevaret gennem mange år, og nu vil jeg vise dig indholdet". Jeg har ikke set indholdet, men fået fortalt, at der var diamanter blandt indholdet. Det fortælles, at

kromanden samme dag, som nævnte hændelse skete, kørte direkte til banken og lejede boks.

Gæsterne på Klint Hotel havde mange faste rutiner. Om formiddagen gik man til hotellets egen strandgrund og bro for at bade. Eftermiddagsturen var noget længere og gik til stranden ved Sonnerup skov. De, der ikke badede, gik ture ved skov og strand eller hyggede sig i krohaven. Aftenturen gik for de fleste til FDF-lejren for at overvære, at flaget blev "strøget", og bagefter gik man i samlet trop til Klintebjerg og nød solnedgangen sammen med drengene. Mange aftener var der underholdning på hotellet. Det var noget gæsterne arrangerede. Der var altid talenter iblandt dem. Der var sang, oplæsning, bal, klaverspil, selskabslege, automobilvæddeløb med totalisator, for blot at nævne lidt af det, der foregik. Kroen ydede kun ekstra lagkage til kaffen. Endelig havde K9-FDF et godt orkester, som gerne gav koncert i krohaven. Odsherreds Turistforening havde en dygtig formand, redaktør Poul Skytte Olsen. Foruden mange andre gøremål arrangerede han "Rundture i Odsherred" bl.a. til Dragsholm Slot. Skytte Olsen ledede selv turene og var en eminent fortæller. Disse arrangementer var meget populære og havde mange gæster fra Klint Hotel.

Når man læser gæstebogen fra hotellet, er

FDF-orkesteret underholder i haven.

man ikke i tvivl om, hvorfor folk søgte ferieophold i Klint og på Klint Hotel: Naturen, skoven og stranden, Klint Bakker med Klintebjerg - og oplevelsen ved at nyde SOLNEDGANGEN ved Klint, var en del af forklaringen. Om hotellet nævnes den hyggelige atmosfære, det familiedrevne samt den gode forplejning som yderlig forklaring. Det sidste indgår i hver eneste hilsen i gæstebogen. Jeg slutter derfor med at fortælle lidt om dette forhold.

Det var bestemt et familiedrevet hotel. I køkkenet stod de 3 søstre: Dagny, Jenny og Karen. Desuden var Elly Iversen fra Klint en meget værdsat medarbejder i køkkenet, som far og mor var særdeles glade for, at arbejde sammen med gennem mange år. Moster Musse serverede. Min far serverede ved spidsbelastninger. Jeg selv og mine to søskende, Frits og Jane har alle på skift stået for serveringen.

Det var Dagny, der ledede driften i køkkenet, men alle 3 søstre var "kokke". Når menuen var fastlagt, vidste man, hvem der var kok, idet hver havde sit speciale. Det benyttede man sig naturligvis af til gavn for renomméet.

Menu og tidsplan - da Dagny og Otto Jensen drev Klint Hotel.

Morgenmad ml. 8-9. Kaffe, te, rugbrød, franskbrød (af og til hjemmebagt) og morgenbrød (af og til kryddere, som de selv havde ristet i ovnen). Blødkogte æg, havregrød, rå havregryn med mælk, een slags ost, 2 slags marmelade, hvoraf den ene var hjemmelavet på rabarber, der var kogt meget længe, så den var blevet helt brun. Gæsterne "elskede" den jeg fandt den var mindre heldig. Den blev jo opfundet, fordi kokken havde glemt den i ovnen. Den anden marmelade var rød - enten blandet bær eller hindbær. Der var desuden sødmælk på bordet til alle, som ønskede det. Middag kl. 12.00.

Hverdage: 2 retter - Forret + Hovedret eller Hovedret + Dessert. Kaffe som afslutning på middagen, da gæsterne gerne ville til stranden meget hurtigt. Vand var med i prisen, som drikke..

På søn- og helligdage serveredes 3 retter - Forretten var ofte suppe eller tarteletter. Hovedretten var oftest steg. Desserten var gerne is, men også forskellige fromager, men ofte citronfromage.

Hovedret tirsdag var fisk. Det var blevet fast tradition. Tirsdag var kødløs dag under 2. Verdenskrig - lovbealet.

Forretter.

Romsuppe med syltetøj og ægte rom.
Kærnemælksuppe med rosiner og flødeskum.
Citronsuppe med kammerjunker.
Norsk øllebrød med sukker-/smørristede franskbrødstern. Tarteletter med varieret fyld, bl.a. grønærter med skinke, Oksekød-suppe.
Kærnemælkskoldskål med flødeskum.
Sagosuppe med æg og øl.
Diverse frugtsupper.

Hovedretter

Stegte rødspætter, pandestegte.
Sprængt oksebryst m. spidskål. Bøf med løg
Stegt. Kvielever m. løg. Engelsk bøf.
Skipperlabskovs. Koteletter m. grønsager.
Mørbradbøf. Kalvesteg. Forloren hare
Flæskesteg. Karbonader m. grøntsager.
Oksesteg. Kødrand m. grønærter og gulerødder. Gullasch med kartoffelmos
Medisterpølse. Kalve/Hønsefrikasse.
Kogt skinke m. stuved blomkål.
Kyllingesteg, grydestegt.
Frikadeller. Kødboller i karry, men med kartofler.
Oksekød i sur/sød sovs med hvide kartofler.

Desserter

Is, forskellige slags med vafler. Fløderand m. frugter. Kærnemælksfromage med frugtsovs. Romfromage. Citronfromage m. flødeskum. Budding m. appelsin. Karamelbudding. Smeltet karamel iblandet masser af flødeskum. Melon. Jordbær med fløde. Hindbær med fløde. Hindbærgrød med fløde. Jordbærgrød med fløde. Frugtrand, gerne æblegelé med æggecreme og flødeskum. Æblegrød serveredes også med blandet mælk og fløde. Trifli, diverse frugt.

Aftensmad kl. 18.00

Fyldig varm ret + koldt bord. Mange slags pålæg to slags ost, te, sødmælk og kærnemælk.

Varm ret til aften.

Pølser med varm kartoffelsalat. Hachis med sherry og brune kartofler. Stuvet blomkål med medisterpølse eller små frikadeller. Biksemad med spejlæg. Forl. Skildpadde m. æg.

Aftenkaffe kl. 20.30

Kaffe og te. Hertil var der hjemmebagt brød de fleste af ugens dage. En specialfremstillet kringle fra bager Petersen i Højby blev dog brugt med jævne mellemrum. Æblekage. På søndage var der altid hjemmelavet lagkage. Af og til var der 2 slags kage til aftenkaffen. Eller også var der så meget af den ene slags, at der var mindst 2 stykker til hver gæst.

Aftenkaffe

Brun Lagkage med smørcreme
Alm. Lagkage med og uden flødeskum varieret med 2 eller 3 bunde. Galopkage bagt i bradepande m. lyserød glasur. Hjemmebagt kringle med skiftende fyld. Æble, hindbær og cacao/sukker. Hjemmebagt soda- eller sandkage.

Æblekage. Æbleskiver (ikke så ofte).

Menuoversigten er samlet fra notater i efterladte papirer, og overleverede opskrifter og familiens hukommelse. Men det fremgår vist klart, at overvejelser om kalorier eller "seks om dagen" ikke var særlig udbredt. Maden skulle være veltillavet, og der skulle være rigeligt af den. Der måtte fx ikke være tomme fade på bordet til pensionatsgæsterne. Skal jeg sammenfatte, må det være: Dansk Landkøkken, når det er bedst.

Pensionspris pr døgn:

1939: 6.00 kr., 1940: 6.50 kr., 1945: 7.50 kr. I 1947 har priskontrolnævnet godkendt en pensionspris på 8.00 kr. pr døgn. Senere steg prisen fra 9-11 kr. + 10% i betjening, da jeg serverede i 1951-55.

Samtidig måtte man naturligvis tænke på almindelig hoteldrift hele året, men det siger sig selv, at værelsesudlejning til strøgkunder i sommertiden var umulig.

Væsentlige bygningsændringer da Dagny og Otto var krofolk.

Klint Hotel havde i nogle år endnu gammeldags "das" i gården og renovationen var også "privatiseret", så kromanden havde en tidlig morgentjans, inden alle andre kunne vandre ind til det velduftende morgenbord med hvide duge. Vandkande og fad på værelserne blev efterhånden afløst af håndvask og rindende vand, og toilettet blev flyttet indendørs.

Køkkenet blev stærkt udvidet, og der blev opsat et krokomfur, der havde tilstrækkeligt kapacitet, dvs. 3 meget store kogepladser forrest og 5 mindre bagerst. Der var vandtank, varmeskab, stor ovn og meget mere. Der blev indrettet 2 værelser mere til udlejning.

Salen var blevet smukt dekoreret af kunstmaleren H. F. Gross, der på den tid var kunstnerisk leder på Knabstrup Teglværk. Moti-

Den nye ejer Ole Hartmann sammen med Dagny og Otto 1964.

verne var fra egnen. Herudover kan nævnes, at arealet (nu Klintvej 127 Flemming kromand) over for kroen blev tilkøbt og indrettet til krohave med udendørs servering.

Det lå i planerne, at der på dette areal skulle opføres en værelsesfløj, da værelserne på selve hotellet kørte på en dispensation på grund af skærpede krav til brandsikring.

Dagny og Otto Jensen havde imidlertid drevet Klint Hotel i mere end 30 år. De to indehavere havde aldrig fri eller ferie. Der var åbent hele året, undtagen juleaften. Det er forståeligt, at tanken om at sælge blev mere og mere udtalt, og efter 34 år blev salget en realitet.

Hovmester Ole Hartmann bliver ny ejer den 1. marts 1964 og ændrer konceptet for kroens drift. Pensionatsdrift, spisegæster på ugebasis og udgår. Værelserne på 1.sal kan ikke stå for brandkravene, og foreningerne var der ikke plads til i konceptet. Klintekroen bliver det nye firmanavn med sloganet: et sted man hygger sig. Hartmann får skabt et eftertragtet spisested. Folk strømmer til, og der bliver dans til levende musik. Underholdningen leverer kromanden selv, og folk nyder at høre ham optræde. Kroen bliver malet rød i Hartmanns tid. Der sker ingen bygningsmæssige ændringer, men der opstilles hytter i krohaven for at skaffe enkelte udlejningsmuligheder. Kroen bliver sat pænt i stand, men beklageligvis renoveret på en sådan måde, at de gamle malerier og den øvrige udsmykning forsvandt. Kunderne var meget tilfredse med at komme på kroen.

Ole Hartmann får imidlertid lyst til nye udfordringer, og afhænder Klintekroen i 1967.

Hartmanns åbningsreception, Turistforeningsformand Skytte Olsen, Redaktør Neerup m.fl.

Hartmann som ny ejer sammen med Dagny og Otto som hjalp til i starten, Frk. Nielsen er ny servitrice.

Flemming og Knud Bech køber Klintekroen den 1. maj 1967, og i 1971 bliver Flemming og Lizzi Bech eneejere af kroen. Det er i denne periode, at Klintekroen bliver ført a/jour. Der sker store bygningsændringer. Der tilkøbes jord i 1968 på samme side som kroen. Det giver mulighed for udvidelse af krobygningen, så der kan etableres 3 store restaurationslokaler, som adskilles med "skydevægge". Desuden bygges en selvstændigt beliggende fløj med 12 værelser. Krostuen indrettes med billard. Toiletforholdene bliver udbygget. Køkkenarealet udvides, så der kan indrettes nye og tidssvarende køkkenfaciliteter. I krohaven

"Kok Aage" ved søndagens kolde bord.

Hartmann og Aage i køkkenafdelingen.

(Klintvej 127) bygges privatbolig, og antallet af parkeringspladser øges.

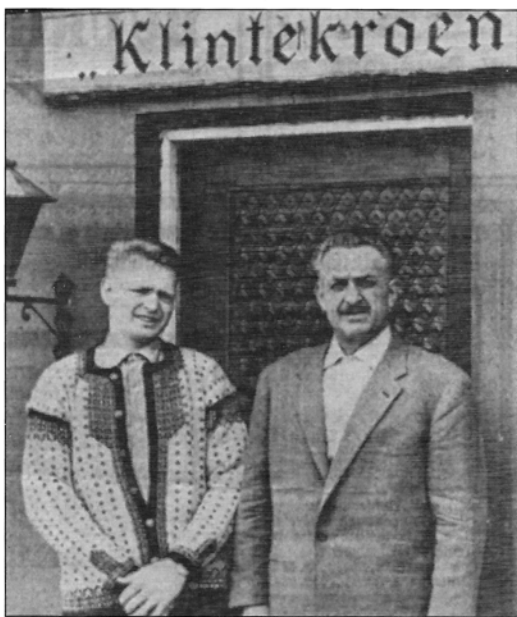
Beck annoncerer i hovedstadsbladene. Kunderne strømmer igen til Klintekroen.

Turistbusserne begynder at køre gennem

Kroens facade efter Hartmanns start.

byen for at gøre holdt ved Klintekroen. Kroballerne udbygges fortsat, men succesen blev indledt i 1967. Der er dans flere aftener om ugen og Taxa har god indtjening på turene mellem Klint og Nykøbing. Endelig vil jeg gerne vedgå, at jeg nyder musikken og lyden af glade mennesker, når jeg opholder mig i mit sommerhus ikke langt fra kroen. Der var nok

Knud Bech med sønnen Flemming Bech var et dynamisk par der virkelig tilførte kroen nye initiativer.

at glæde sig over på den tid. Ta' selvbord var en stor succés. Der var bl.a. folkedansopvisninger og Boesenkvartetten optrådte. Familiefester, julefester, Bylaugets høstfester og revyaftener, hører med til begivenhederne på Klintekroen.

Det var ikke kun lokale og sommerhusbeboere, der fandt vej til kroen. Mange gæster kom længere fra. Klintekroen blev drevet professionelt i Flemming Bechs tid. Det var en velrenommeret virksomhed, som Flemming Kro-

Postkort fra Klintekroen i Flemming Bechs tid.

mand efter 27 års ejerskab afhændede i 1994.

Tine Boserup (efternavnet vinder genklang i restaurationskredse) er ny ejer af Klintekroen fra 1. juli 1994 - 1. oktober 2000. Der er ingen bygningsmæssige ændringer, og ejeren har privatbolig på Klintvej 154 (det tidligere Pension Rotofte).

Kroen er fortsat et velrenommeret spisested, men Tina Boserup ønsker at skifte erhverv. De nye kroejere bliver 1. oktober 2000 - 2002. Peter og Anni Olveg. Der er ingen bygningsændringer. De nye ejere satser på traditionel krodrift, men averterer som noget nyt med temakurser af en uges varighed fx malerkurser for handicappede.

1. juni 2002 overtager Lars og Birgit Aslo-Petersen Klintekroen. Der sker ingen bygningsændringer, men facadens mørkerøde farve bliver trukket op. Det var Ole Hartmann, der i sin tid gav kroen den røde farve. Traditionel krodrift med dansk mad + pastaretter er konceptet. Kurser og kroballer står ligeledes på programmet. Som noget nyt averteres der med et stort antal forskellige mærker af udenlandsk øl.

Kroen afhændes i 2004 til et ejendoms-kon-sortium. Den nye ejer ansætter Felix som for-pagter. Det er af kortere varighed, men Klint Bylaug har i dette tidsrum 25 års jubilæum, og Felix arrangerede på Klintekroen i samarbejde med Bylaugets formand Benny P. Larsen et fin fest for Klint Bylaug og dets medlemmer.

Festen fandt sted den 7. Maj 2005. Der del-tog 65 personer, som fik en gemytlig aften.

Menuen til festmiddagen:

Fiskeret, Stegebuffet, Ost, Frugt

Efter middagen var der dans.

Formanden, Benny P. Larsen holdt fest-talen og indledte med omtale af foreningslivet i Klint. Baggrunden for Bylaugets start var at bevare ejendomsretten på lokale hænder til det idrætsanlæg, som er skabt ved frivillig arbejdskraft.

Det var ikke en given sag på den tid, da man nedlagde Klint Boldklub, men det lykkedes altså, og Sportspladsen samt Petanquebanen ligger parat til at blive brugt af lokale, turister og sommerhusbeboere. Formanden nævnte

også, at Bylauget gennem årene har gjort sit opgavefelt bredere og nævnte bl.a. Klinteløb, Kræmmermarked, Julefest, Viseaften, Høst-fest, Byfest og Gadebelysning, for den del, der ikke er doneret af private. Desuden har Bylauget arbejdet meget med trafikale proble-mer. Det har haft til resultat, at den tilladte hastighed er nedsat, idet byskiltet er flyttet længere ud. Der er almindelig enighed om , at det bør flyttes endnu længere ud i begge ender af byen. Det var et udpluk af aktiviteterne gen-nem de mange år. Formanden sluttede sin tale med tak til bestyrelsen og motiverede et leve for foreningen. Frits Jensen takkede Benny P. Larsen for mange års arbejde for Bylauget og nævnte, at det var ret usædvanligt, at en for-

Kroen i Felix' tid.

Gæster ved Bylaugets jubilæum 2005.

Flere jubilæums gæster.

Folk hyggede sig ved laugets jubilæumsfest.

Restauranten var godt fyldt op.

T.h. Bylaugets Formand Benny P. Larsen og Frits Jensen

ening havde samme formand ved stiftelse og ved 25 års jubilæum. Frits Jensen sluttede sin lykønskningstale til formanden med overrækkelse af en buket blomster med tak for godt samvirke gennem mange år.

Bylaugets bestyrelse i jubilæumsåret:

Benny P. Larsen fmd., Frits Jensen, Flemming Beck, Flemming Petersen, kasserer, Jesper Jensen, sekretær.

Suppleant: Jan Nielsen

Revisorer: Henny Højvang og Steen Boesen.

Formand 2005: Benny P. Larsen

Formand 1985: Ellen Johansen

Formand 1980: Benny P. Larsen.

I 2007 begyndte så en ny æra for Klintekroen. De nye ejere Winnie og Wagn Jensen.

Klintekroen

DAGENS RET
Mandag-torsdag KUN **78.00**
- kan også afhentes og tages med hjem

HVER ONSDAG
STEGT FLÆSK OG PERSILLESOVS
Spis hvad du kan **78.00**

Du kan danse alle dage på Klintekroen men:
LØRDAG DEN 25. AUGUST er der
KROBAL Der serveres kun Krobalmenu lørdag
EVA & CONSTANTIN spiller op til dans
Husk Vores 3-retters **KROBALMENU** kun 258,-

ÅBNINGSTIDER:
Mandag-torsdag kl.11-22.00
fredag kl. ...11-24.00
Lørdag kl. ...11-01.30
Søndag kl. ...11-17.00

HVER SØNDAG kl. 13-16
DET STORE FROKOSTBORD 125.00
På gensyn
Winni og det smilende personale
KLINTVEJ 158 · KLINT · NYKØBING SJ. · TLF. 59 32 11 91

Announce fra omkring åbningen af Winnie og Wagn Jensens kro.

Restauranten inden gæsterne kommer.

inviterede som tidligere nævnt til åbningsreception d. 25. maj fra kl. 16-19. 400 mennesker modtog invitationen. De mødte en kro, der var renoveret fra A til Z.

Den 26. maj 2007 åbnede kroen som tidligere omtalt med en aftenfest, hvor alt var optaget, og det nye kapitel begyndte for Klintekroen.

Kroens gårdhave.

Hygge ved billardbordet.

Et kig ind i krostuen på åbningsdagen.

Foyeren.

ROTOFTEGÅRD. KLINTVEJ 135, KLINT

"Bed and Brakfast" - skiltet er opsat ud mod vejen ved Rotofttegård og fortæller, at her drives gæstgiveri anno 2008 - og når man så ved, at der tidligere - første gang i 1922- har været drevet pensionat, så må man konstatere, at de nye ejere af Rotofttegård, Tonny og Abbelone Larsen følger en god tradition op og tilbyder opholdsmulighed for folk, der gerne vil opleve egnen omkring Klint og Klintebjerg ikke at forglemme.

Men Rotofttegård er i sig selv et besøg værd. Den er gennemrestaureret. En bygning, der absolut pynter på landsbyen. Den 4-længede gård er stråtækt. Det samme gælder et selvstændigt beliggende hus, der i ældre tid var svinehus. Alene tagrenoveringen har kostet en formue. Men det er et flot tag. - Indehaverne fortsætter renoveringen og har planer om med tiden at komme alle indendørsarealerne igennem. Udendørsarealerne er allerede nydelige. Konturerne af den gamle hyggelige bondegårdshave kan fornemmes, og de nye ejere har også sat deres eget præg på denne del af haven., ligesom der er indrettet nye og større havearealer, som bestemt er en pryd at se på.

Ja, man kan se, at ejerne nyder at arbejde med også denne side af gårdens muligheder. Nogle af havearealerne ligger fint placeret, så gæsterne kan slappe af for en "stund". Gårdspladsen er så hyggeligt indrettet, at man måske kun når dertil.

Der er to værelser samt familierum til rådighed for udlejning på Rotofttegård, men der er overvejelser om udvidelse, hvis behovet opstår. Besøg i øvrigt Rotofttegårds hjemmeside Den er værd at gæste for nærmere oplysninger.

Gæstgiveriet på Rotofttegården 2008.

Om Rotofttegårds historie.

Som nævnt har der tidligere været gæstgiveri- dengang kaldet somerpensionat - på Rotofttegård.

Den første gang var fra 1922-1933, hvor Hans Christian Jensen og hans kone Karoline drev pensionat, og da Christian blev enkemand, gik datteren Karen ind og overtog husholdningen.

Man kunne have 15-18 boende gæster. Værelserne var efter den tids stik enkelt udstyret. Det fortælles, at når man manglede et værelse til nogle gæster, indrettede Christian Jensen yderlig et værelse i de bestående bygninger.

Det var en kreds af mennesker, der var meget tilfredse med at holde ferie på gården. Det

Gårdspladsen på Rotofttegård 2008.

Et kig ind gennem porten til Rotoftegård 2008.

var for en stor del de samme, der kom igen år efter år. Feriegæsterne var også interesseret i at ansætte døtrene fra gården(der var seks) som stuepige eller kokkepige i deres hjem (Købmændsgården el.), når de havde "oplevet" dem på gården i Klint.

Selv om pensionsprisen var meget rimelig, må man erkende, at det at kunne holde ferie og have økonomi til det, ikke var enhver givet på det pågældende tidspunkt.

Det andet pensionat i rækken på Rotoftegård, stod Axel og Ena Petersen for. De drev pensionat fra 1951-55 og havde plads til 10-12 gæster.

Der var Morgenmad	kl. 8-9
Frokost	kl. 12.00
Middag	kl. 18.00
Aftenskafe	kl. 21.00.

Gårdspladsen på Rotoftegård 2008.

Det var meget et tag-selv arrangement, hvor til der oftest var stillet hjemmebagt brød frem.

Pensionsprisen var i 1951 12,50 kr., pr. dag. Den mest kendte gæst, jeg kan huske fra den tid, var fodboldspilleren John Hansen, der blev solgt til Juventus for 111111,11 kr. Han demonstrerede sin fodboldkunnen på Rotoftegård sammen med en bekendt ved at sparke så mange bolde i papirkurven som muligt. Det skete i spisestuen til stor morskab for tilskuerne.

Om Rotoftegårdens historie kan det fortælles, at gården ligger samme sted, som den altid har ligget. Men ved udflytning i 1838 blev en gård, der lå over for Rotoftegård, udflyttet som Søndergård (matr. Nr. 2) og jorden (Lillevang) blev tilskødet Rotoftegård. Søndergård er senere revet ned og jorden udstykket til sommerhusgrunde. Dog blev stuehuset bevaret og benyttes i dag som sommerhus. En gård, der var sammenbygget med Rotoftegård, blev

Den gamle have i 2008.

Gæstgiveriet på Rotoftgård 1922.

Porten på Rotoftgård omkring 1923.

i 1838 udflyttet under navnet Klintbjerggård (matr. 4) - Klintbjergvej 32

Ved folketælling i 1884 var Unge Lars Larsen og Kirsten Poulsdatter ejere af Rotoftgård, der dengang havde 55 tdr..

I 1808 hed ejeren også Unge Lars Larsen. Rotoftgården havde i hans tid kun 43,06 tdr.

Gæster i haven på Rotoftgård sommeren 1923.

Gæsterne bydes velkommen på Rotoftgård 1925.

Følgende ejerfortegnelse er ikke komplet, men rækkefølgen er korrekt.

Ole Larsen (f. 1829-1885) -
 Sofie Larsen f. Madsdatter (f. 1829-1914)
 Hans Christian Jensen og hustru Karoline
 fra 1920 - 1933
 Oline og August Hansen 1937 - 1941.
 Axel og Erna Petersen 1951 -1955
 Kim Andreasen og Lonni Jensen
 15. Juni 2004 bliver Tonny og Abbelone
 Larsen ejere af Rotfoegård.

SPAR I KLINT. KLINTVEJ 156, KLINT

Spar Købmanden i Klint 2008.

SPAR I KLINT har alle supermarkedets fordele. Den har et anseeligt antal varenumre, og der er mange GULE priser på varerne. Det er behageligt, at man kan blive fuldt forsynet, hvad enten man er helårsturist, sommerhusgæst eller fastboende. Det er Supermarkedet med de mange mindre afdelinger, der gør det attraktivt i et ferielandsbyområde som Klint. Butikken har åben hver dag hele året rundt. I sommerhalvåret er åbningstiden 7.30 - 19.00 og lidt mindre i den øvrige tid. Åbningstider, vareudbud, vareudbringning og betjening viser, at forretningen anser handel med såvel lokale kunder som feriegæster som væsentlig og gerne yder god service. Det kræver mange arbejdstimer af købmandsparret at fastholde dette koncept, men det er et gode, at man stort set kan blive forsynet i lokalområdet. Ja parkeringsforholdene er her så gode, at man ikke behøver at bruge tid på at køre rundt for

at lede efter plads, når man skal gøre indkøb.

Endelig har forretningen yderligere fortrin. Man kan møde købmanden i butikken, chefen med ansvaret. Dette nærvær har betydning på mange måder. Det har betydning for personalet og kundernes velvære, for at kunne rette fejlsituationer med rettidig omhu, for at vejlede og skabe formel og uformel kundekontakt. Ja, listen er lang, men at få lidt af det gamle købmandskab ind i den moderne købmandsbutik har stor betydning. Ja, jeg vil gerne vedgå, at det har høj prioritet hos mig, når jeg vælger butik til alle arter af indkøb.

SPAR I KLINT har netop ombygget butiksarealet. Hensigten har været at give bedre plads og overskuelighed. Det giver et godt indtryk at møde den "nye" forretning. De mindre afdelinger i den store butik er tydelig. Man bemærker bagerafdelingen, der med det brede udvalg er eftertragtet af kunderne. Hvis man er "uheldig" at komme tidligt op, er der virkelig kødannelse. Vinafdelingen er også et besøg værd hos SPAR I KLINT. Afdelingen siger spar-to til både udvalg og bredde. Der findes gode vine, der passer til hverdag og fest. Der er vine fra næsten alle vindproducerende lande. "Kioskbutikken" er fyldt med aviser, tips, lotto og film. Blade og bøger er rigt repræsenteret.

Købmandsparret Sunke i de nye omgivelser.

Her den velassorterede vinafdeling.

Man møder en "apoteksafdeling", idet man er begyndt at forhandle håndkøbsmedicin.

Vareudbuddet i køle- og frysedisk er ligeledes øget, hvilket i øvrigt er en generel foretelse. Butikken er tilmeldt ØKO-SOMMER, hvilket indebærer, at SPAR KLINT også har øget sin andel af økologivarer. Desuden har købmanden et fint sortiment indenfor vegetariske varer. Det er værd at nævne, at der i butikken findes et spændende afsnit med gaveartikler af forskellig art og i mange variationer bl.a. nogle kønne lokalt fremstillede smykker.

Mens købmand Sunke har drevet SPAR KLINT, er der også sket en bygningsudvidelse, som man måske ikke lige bemærker. Det er en større lagerbygning, der er placeret bag forretningen. Det har været nødvendigt som følge af de øgede aktiviteter at skabe bedre lagermuligheder med dette byggeri.

Desuden synes jeg, at man skal kaste et blik ind i købmandsparrets have, når man kommer til butikken. Det er et flot syn, og man kan tydeligt se, at det er deres hobby og fritidsinteresse.

Købmandsforretningen i Klint åbnede i 1926 og historien spænder over en periode på 80 år. Det blev behørigt markeret i 2006 af de nuværende indehavere af SPAR I KLINT, Michael og Susanne Sunke.

H. P. Hansens Købmandsforretning fra 1926.

Den første købmand i Klint

Den første købmand Hans Peter Hansen (HP) kom til Klint i 1924 sammen med sin kone Jenny, der var datter af Christian og Karoline Jensen, Rotoftegården i Klint. Christian Jensen byggede den mindre gård på Rotoftevej 2 (jord til Rotoftegården) til sin datter og svigersøn.

Efter kort tids overvejelser gik Christian Jensen igen i gang med at bygge. Denne gang gjaldt det købmandsforretningen i Klint. Der

Engholm - Rotoftevej 2. I Hannes nyrenoverede lade førtes dengang de indledende drøftelser om opførelse af en købmandsforretning i Klint.

må have været grundige overvejelser, idet der var bygget Brugsforening i Nyrup, og formanden var bosiddende i Klint.

Det var handlekraftige folk, der stod bag byggeriet i Klint, og forretningen blev som nævnt åbnet i 1926. Der var både butik, lager og bolig fra begyndelsen, men udbygningen fortsatte næsten kontinuerligt. Det var et "must" for den virksomme købmand. Forretningen kom hurtigt til at stå som en købmandsgård med porte for ud- og indkørsel. Det var også et alsidigt varesortiment, der naturligvis var tilpasset kundekredsen, der på den tid var beskæftiget indenfor landbrug, fiskeri og skovbrug. Desuden var der arbejdspladser i kalkbrud, FDF havde feriekoloni, og der var nogle få sommerhuse.

Det omfattede:

Korn og foderstoffer.

Mølleri og eget elværk.

Brændsel, kul, koks og cinders.

Benzin - petroleum og olie.

Beklædning - stof i metermål, undertøj, strømper, kludesko o.s.v.

Læsket kalk, malervarer, tjære o.l.

Træløst - brædder, søm m.v.

Hønseri-ægproduktion

Kolonial

Isenkram - bl.a. kotøjr, pigtråd, hønsenet og reb.

Legetøj-juleudstilling.

Det er forståeligt, at der var meget personale i forretningen. HP og Jenny ekspederede selv i forretningen. HP havde to brødre, Carlo og Marius, der var ansat på lager, mølleri og varekørsel. Desuden var der ansat en gårdskarl, der hed Svend. Hans arbejdsområde var ikke så præcis defineret. Det fortælles, at han også kunne passe børnene, hvis der var meget travlt i butikken.

Priserne var også lidt anderledes på den tid.

Eksempelvis kostede 1 liter benzin 23 øre i 1926 og benzinafgiften indførtes i 1927 med 4 øre pr. liter. Et kræmmerhus (100 gr.) bolcher fik man for 2 øre i 1926. I dag skal man vel betale 10 kr. for 100 gr. Bolcher - altså 500 gange så meget.

Ordvalget var også et andet dengang. Når en medhjælper søgte plads, kunne det ske på folieark med fin tiltale af købmanden og underskrevet ærbødigt.

Marius Hansen overtog i øvrigt Rotoftevej 2, da HP og Jenny Hansen flyttede ind i købmandsforretningen i 1926. Som et kuriosum kan jeg fortælle, at de næste ejere af Rotoftevej 2 også havde tilknytning til en købmandshandel. Det er ikke den her omtalte købmandsbutik, men den købmandsforretning som mange år senere blev etableret på Klintvej nr.144. Det var mælkehandler Chr. Jensen og hans kone Jenny (Jenny Jensen havde i øvrigt lært købmandsjobbet hos købmand Lausen i Nyk. Sj.), der købte Rotoftevej 2 af Marius Hansen.

Den 1. Købmand i Klint : Hans Peter og Jenny Hansen 1926-1934

Den 2. Købmand i Klint : Ellen og Thorkild Jacobsen 1934-1954

Den 3. Købmand i Klint : Anni og Jørgen V. Petersen 1954-1987

Den 4. Købmand i Klint : Annie og Niels Hagelund 1987-2004

Den 5. Købmand i Klint : Michael og Susanne Sunke overtog SPAR KLINT den 1. januar 2005.

VVS - FIRMAET FRITS JENSEN KLINT KLINTVEJ 146 I KLINT.

VVS - firmaet Frits Jensen Klint er et lokalt firma, der udfører arbejde i hele Odsherred. Det har gennem adskillige år arbejdet sammen med EBK-huse i Slagelse og har herigennem udført arbejde og service over det meste af Sjælland. Endvidere er firmaet med i samarbejdet ODBO-BYG. Firmaet varetager følgende arbejdsopgaver:

- Vand
- Varme
- Sanitet
- Kedel service
- Oliefyr service
- Kloakarbejde.
- Blikkenslagerarbejde
- Jordvarme
- Entreprenørvirksomhed
- Arbejde for flere vandværker i det nordlige Odsherred.

Firmaet startede som et en-mandsfirma i 1970. Myndighederne havde i 1970 store overvejelser om, hvorvidt der var behov for en servicevirksomhed af den art i sommerhusområdet. Det viser endnu engang, at det er svært at spå - især om fremtiden.

De fysiske rammer er gennem årene blevet stærkt udvidet. Firmaet er også på anden vis fremtidssikret, idet sønnen Jesper Frank Jensen er indtrådt i 2000. I dag er der ansat 12 personer i firmaet. Alle medarbejdere har en relevant uddannelse og har specialiseret sig inden for de forskellige områder.

Det er sjældent at se Frits Jensens ti servicebiler samlet på en gang, men her er det lykkedes foran Lumsås forsamlingshus til juleafslutning med kaffe og snitter.

Klintvej 142, VVS-firmaet Frits Jensen Klint.

GUNNOR NIELSEN OG SØN.

Vognmandsfirmaet Gunnor Nielsen og Søn med et langt tilhørsforhold til Klint ejes i dag af sønnen Torben Nielsen.

Firmaet blev grundlagt af Gunnor Nielsen (1915 - 2000). Den 15. Juli 1939 købte Gunnor Nielsen en Triangel 1936 og startede dermed sin vognmandsvirksomhed.

Han kørte vareture for firmaet Carl Jensen og Søn på Vesterbro i Nykøbing Sjælland. Det var et heltidsjob, for firmaet bestod af en købmandsgård og en trælasthandel.

Den 24. Sept. 1939 blev Gunnor gift med

Fol. Klint den 7-9-39 19 39

REGNING

for Carl Jensen
fra Gunnor Nielsen

		<u>Danvold</u>	<u>32.6 09</u>
$\frac{1}{2}$	600 kg	Brædder til Fehøj	1 60
$\frac{1}{2}$	8	Time Brædder	24 00
	1200 kg	Skarup, Højby	3 00
$\frac{1}{2}$	6 1/2	Time Brædder	19 52
			1 00
$\frac{1}{2}$	400 kg	Klint	8 25
$\frac{1}{2}$	3300	Klint, Nykøbing	1 00
	400 kg	Guldmishærup	6 40
	160	Bark Cement	2 00
	800 kg	Nyrup, Klint	6 00
	2	Time Brædder	2 60
$\frac{1}{2}$	1000 kg	Klint hjem	4 60
	1 1/2	Time Brædder	7 60
	2000 kg	Skarup, Højby	3 00
	1200	Hillemose	3 00
$\frac{1}{2}$	1200	Guarimærke Lyng	2 00
$\frac{1}{2}$	1	Time Bøvær	2 75
	1100 kg	Klint	8 75
$\frac{1}{2}$	3500	Rønne	14 25
	1/4	Time Brædder	5 00
	2000 kg	Skarup, Fuglsøværk	1 00
	1	Brønding A.P.	1 00
	1	Guarimærke, Klint	1 00
			<u>37. 50 49</u>

Firmaets første regning fra 1939.

Firmaets første bil en Triangel fra 1936, foran Rotoftegård i Klint 1939.

Else Mikkelsen, Klint og i 1946 byggede de eget hus på Skovløbervej 2 i Klint. Her boede de til Gunnors død i år 2000. Else passede i alle årene frem til 2002 telefon og regnskaber.

Som årene gik blev kørselen for Carl Jensen og Søn mindre og mindre, mens kørselen for Knabstrup Teglværk øgedes. Gunnor kørte bl.a. kalksten fra kalkbruddet i Klint til teglværket i Knabstrup.

Gunnor kørte også for Højby Kommune. Som den første kørte han med sneplow for kommunen. Det var i 1946. Sært nok var vinteren det år så snefyldt, at Gunnor i tre uger i træk kørte med pløven forspændt på bilen. Det var hårdt arbejde, men han nød det. Når Gunnor sad bag rattet iført skindhue og piben tændt, og lastbilen var halvfylt med sten, så den lå godt på vejen, måtte selv store snemasser føje sig.

Foruden kørsel for kommunen havde Gunnor også mange og forskelligartede opgaver for Holbæk Amt. Under og efter 2. verdenskrig kørte Gunnor tørv bl.a fra Asserbo i Nordsjælland til amtssygehuset i Roskilde. Det drejede sig ikke om småportioner. For det meste kørtes 3-4 dage i træk. Hvile og søvn foregik i lastbilen, eller hvis vejret tillod det, i vejgrøften.

Samme arbejdsbetingelser gjorde sig gældende, når der kørtes med sneplow. Skulle man

spise sin madpakke, standsede man ikke, men spiste, mens man kørte. I det hele taget blev man ved til arbejdet var tilendebragt.

Begrebet køre- hviletidsbestemmelser kendtes endnu ikke.

Endnu et eksempel på arbejdsbetingelser: ved vejarbejde i Holbæk Amt var det Gunnors arbejde at indsamle de tømte tjæretønder om natten og aflevere dem på fabrikken HOTACO i Holbæk. Derefter startede Gunnor på dagens opgaver.

I 1950 anskaffede Gunnor endnu en lastbil og dermed også en medhjælper. Her kan nævnes Gudmund og Ejvind Petersen begge Klint. Kørsel med sukkerroer og kartofler var nu også en del af opgaverne

I 60'erne skifter arbejdet karakter. Odsherred er kommet på Danmarkskortet som turistområde. Byggeriet af de utallige sommerhuse krævede transport af byggematerialer.

I 1964 startede den yngste søn Torben i firmaet. Da han var 16 år, måtte han kun køre knallert og traktor, men da han blev 18 og tog kørekort, startede han som chauffør.

I 1980 blev Torben medejer af firmaet, som derefter hedder GUNNOR NIELSEN OG SØN I/S. I 1967 købte Gunnor den nedlagte Brugsforening på Troldhøjvej i Nyrup. Han havde efterhånden for lidt garageplads i Klint.

Torben ved garagerne i Nyrup 2008.

*Vognmandsfirmaet Troldhøjvej 8, Nyrup
Birte og Torben Nielsen.*

I 1972 flyttede Torben og hans kone Birte ind i den gamle brugs, og året efter købte de ejendommen af Gunnor.

På grund af alder begyndte Gunnor at nedtrappe, så i 80'erne købte Torben 50% af firmaet- senere 25% for i 89 at eje 90%. Gunnor fejrede sit 60 års jubilæum den 15. juli 1989.

1. marts 2003 startede Torben og Birtes søn Per i firmaet. Han var udlært inden for lager- og transportområdet.

I dag kan Torben sige om sin far og dennes arbejdsindsats:

"Han trivedes i sit job, selv om arbejdsdagene var lange og mange og de fysiske krav store og anstrengende. Han trivedes og havde det som fisk i vandet.

I fritiden var Gunnor Vognmand også et flit-

Tre generationer "rykker ud".

Klintvej 123, Per og Alice 2008.

Per rykker ud fra Klint.

tigt menneske med mange gøremål.

F.eks: Hans mangeårige virke som formand for Klint Boldklub, kørsel af spillere til kampe, en ny bold til klubben i ny og næ, vask af trøjer (Else som også her supplerede hans virke), sponsoring af nye trøjer.

Ja, listen er lang. Der er mange unge mennesker, der nu er blevet meget voksne, der har nydt megen gæstfrihed hos Gunnor og Else - også når der ikke skulle spilles fodbold.

Klint havn, der drives ved hjælp af frivillig arbejdsindsats, havde også Gunnor's bevågenhed. En del af hverdagens rutine var i mange år et smut på havnen for at se, om alt var, som det skulle være.

Ved flytningen af foldboldbanen i Klint fra arealer ved Sonnerup skov til nuværende belig-

genhed var Gunnor en af de bærende kræfter. Denne flytning og bygning af et tidssvarende klubhus indebar megen kørsel. Alt dette arbejde udførte Gunnors firma gratis. Dette viser endnu en side af mennesket Gunnor Vognmand.

I dag er Torben som nævnt ejer af firmaet og bor sammen med sin hustru Birte i Nyrup. I Klint bor sønnen Per og hans kone Alice, så nu sidder firmaets logo GUNNOR NIELSEN OG SØN igen på et hus i Klint.

Torben fortæller, at der er sket mærkbare ændringer, siden hans far begyndte at nedtrappe sin arbejdsindsats. Administrationen er vokset i omfang. Faktisk er det ligeså arbejdskrævende som i et firma med mange flere biler og ansatte. Kørsel til byggeri af sommerhuse fortsætter. Vedligeholdelse og reparation af private veje har fået en større plads. Kørsel for trælasthandlere har igen fået et anseeligt omfang. Vintertjeneste, som før hørte under amtet og nu til dels er lagt ind under kommunen, giver også arbejde til firmaet. Det fysiske arbejde er blevet lettere, idet bilerne er påmonteret kraner.

Det psykiske arbejde er blevet tungere, idet bilerne er blevet længere, trafikken tættere og tempoet hurtigere.

At tredje generation arbejder i firmaet med familiens velkendte ildhu, bemærker man, når den rød-blå Mercedes rykker ud fra adressen Klintvej 123 kl. 4.30 eller 5.00 på sommermorgener, og først vender hjem ved spisetid. På denne adresse befinder fjerde generation sig også, idet Per og Alice har fået en lille Marie.

I dag er det forsat en virksomhed med lokal- og langturkørsel. I takt med, at vognparken er vokset, er Ole ansat som fast chauffør. Ved spidsbelastninger er der mulighed for at indkalde ekstra hjælp. Torbens kone Birte har opsagt sit job og arbejder nu fuldtids på kontoret i vognmandsfirmat, GUNNOR NIELSEN OG SØN.

IDRÆTSEFTERSKOLEN KLINTSØGAARD

Idrætsefterskolen Klintsøgaard.

Idrætsefterskolen Klintsøgaard, der i august 2000 modtog sit første elevhold, finder man på Klintvej 71.

Hovedbygningen, der er opført i år 1912, fremstår i dag stadig som en meget flot og vedligeholdt bygning. Der foregår en løbende renovering og udbygning af skolens bygninger og næste større byggeprojekt, bliver en udvidelse af skolens idrætshal og nybyggeri af værksted.

Efterskolen har i dag plads til 102 elever der alle går i 10. klasse og skolen har pt. ingen drømme om at skulle være større, selv om

Idrætsefterskolens Klintløb 2008.

Forældredag på idrætsefterskolen.

efterskolen igennem alle årene har haft lange ventelister fra elever, der ønsker at få et efterskoleophold på Klintsøgaard.

Idrætsefterskolen Klintsøgaard bygger på et dansk kulturgrundlag og et humanistisk menneskesyn, hvor alle er ligeværdige.

Skolen ønsker at være med til at udvikle eleverne til aktive og demokratiske mennesker, og gennem oplysning, åbenhed og tolerance medvirker alle til opbygning af fællesskabet.

Skolens idrætssyn bygger på den folkelige idræt, hvor der lægges vægt på legen og glæden ved at bevæge sig. De sociale og sundhedsmæssige kvaliteter vægtes højere end konkurrence.

På Idrætsefterskolen Klintsøgaard er samværets hovedsigte at styrke elevernes almene

Idrætsefterskolens Klintløb 2008.

dannelse gennem oplysning, fællesskab og idræt.

Som det fremgår af navnet, dyrkes der megen idræt på skolen. Eleverne skal vælge en af følgende linier:

Gymnastik-, håndbold-, fodbold-, volleyball, eller friluftslivslinie, og nogle elever har helt op til 4 timers idræt om dagen.

Foruden idræt har eleverne mulighed for at tage folkeskolens 10. klasses prøver i en lang række fag.

På skolen hjemmeside: www.klintsoegaard.dk kan man finde alle oplysninger om skolen.

Ud over at være et dejligt sted for de unge mennesker er Idrætsefterskolen Klintsøgaard jo også en af Klints største arbejdspladser. 20 medarbejdere er med til at give eleverne 42 ugers kvalificeret, spændende, udfordrende og hyggelig samvær.

Om Klintsøgårds historie - før Idrætsefterskolen.

Klintsøgårds historie er velbeskrevet . Kilden er proprietær Bundgårds egne optegnelser fra 1946, som sønnerne Niels og Hans Bundgård lod genoptrykke i 1953.

Jeg gør brug af samme kilde. Klintsøgårds historie lå allerede dengang på Klint Hotel (med påskriften: Tilhører Klint Hotel) tilgængeligt for kunderne - og selvfølgelig læste vi dem også. Jeg har personligt oplevet en del af begivenhederne.

Niels Bundgaards navn er uløseligt forbundet med Klintsøgaard, og jeg kan huske, hvordan det anerkendende blev fastslået, at Bundgaard var den eneste, der evnede at drive Klintsøgaard

Klintsøgaard lå som alle andre store gårde lidt isoleret fra sine omgivelser. Det kunne næsten opfattes som en enhed, der kunne klare sig selv. Sådan har jeg bestemt ikke oplevet

det. Jeg synes tværtimod, at de fulgte meget med i, hvad der foregik på egnen. Adskillige mennesker fra Klint arbejdede på Klintsø og tjente det daglige udkomme der.

På Klint Hotel blev adskillige håndværkere fra tid til anden indlogeret, når der var opgaver, der skulle løses på Klintsøgaard. Jeg kan huske, at møllebyggere og turbinefolk, der kom fra Holland, var indlogeret nogle gange på Klint Hotel. Det gik udmærket, selvom hotellet ikke sprogmæssigt var gearet til det hollandske. Da malkemaskintiden indledtes, var det folk fra "Alfa Laval", der boede hos os. På den sociale side kan jeg nævne, at en enke i Klint, der havde fire børn, fik hjælp fra familien Bundgaard, så det ældste barn kunne komme på Asnæs Private Realskole. Til gengæld måtte eleven på Klintsøgaard for at vise karakterbogen.

I 1941 var der sne overalt - også i Klint. Klintsøgaard havde bygget en primitiv sneplov af træ. Den var hestetrukken. Ploven skulle rydde veje og arealer omkring Klintsø, men der blev også sat tid af til, at ploven blev trukket igennem Klint "by" og til Nyrup.

Snemasserne havde samme år væltet telefonpæle og filtret telefonledningerne, så Klint og omegn var uden telefonforbindelse. Det var meget problematisk. Helt hen i april måned viste KTAS endnu ikke tegn på at genoprette forbindelse. På Klintsøgaard trådte man igen i karakter. Sønnen Niels Bundgaard udrustede en hestevogn med fornødent værktøj, så man kunne klippe ledningsstykker fri fra det væltede net. Af disse blev der trukket ledninger fra Klintsøgaard til Nyrup, hvor man kunne koble sig på til en forbindelse til Højby Central, men samtidig blev der trukket et ekstra sæt ledninger til Nyrup og sidst på dagen blev dette sæt ført ind til Klint Hotel og Købmand Jacobsen.

Nu kunne gæsterne bestille plads på hotellet og købmanden bestille varer hjem. De to forretninger måtte i lang tid have fælles nummer, lidt til ulempe og til mange morsomme hændelser. Men centraldamerne blev nu hurtigt gode til at rede de "tråde" ud.

Men nu uddrag af Bundgaards egen fortælling:

Klint Sø var Odsherreds største indsø på 463 tdr. land. Klint Sø var fra 2 til 6 alen dyb og var rig på fisk, især ål.

År 1856 blev Klint Sø, fortæller proprietær Bundgaard i sine efterladte papirer, af staten solgt ved auktion på rådhuset i Nykøbing til partikulier Jørgensen af København for 25.600 rdl. Forinden havde staten ved en overenskomst i 1845 med de til søen grænsende lods ejere, 20 i alt, alle fæstere under Det Kgl. Ods herredske Gods, fået fastsat grænsen mellem disse og søen og fået tinglyst adgang til søen ad 14 veje. Jørgensen begyndte efter købet udtørringen. Det hidtidige afløb fra Klintsøgård Sø "Ålerenden", som udmundede i havet mellem Klintebjerg og Sonnerup Skov, blev spærret.

Med daværende gårdejer Niels Hansen i Klint (Nyvangsgården) som ordfører for de mange lodsejere, der var utilfredse med Ålerendens lukning, blev klager ført frem gennem alle instanser og helt op til kong Frederik VII, men de fik ikke medhold.

Jørgensen ejede kun Klintsø til februar 1859, da arealerne blev købt af kammerherre C. van Deurs til Frydendal, hofjægermester Schönbeider van Deurs og kammerassessor C. P. Berthelsen, Kbh., for 52.000 rigsdaler.

Da hofjægermester van Deurs døde i 1868, blev Klintsøgård solgt til proprietær, cand. jur. Jacob Holm, Ellingegård for 118.000 rdl. Jacob Holm havde i 1843 for 80.000 rdl. købt Ellingegård.

Samhørigheden mellem Ellingegård og Klintsø varede lige til 1912, og udtørringen af Klintsø fortsatte og blev forbedret.

Efter Jacob Holms død, overtog hans søn Viggo Holm begge gårdene og drev dem til sin død i 1907. Hans enke solgte ejendommen til et konsortium fra Jylland, sagfører P. Vestergård, Århus, folketingsmand A. Chr. Jensen-Flø, Brande og landbrugskandidat Niels Bundgaard, Jylholm ved Vejle. Den sidste som driftsleder. Købesummen var ejendomsskylden, 563.000 kr., deraf 236.000 kr. for Klintsøgård. Konsortiet dannede "Aktieselskabet Ellingegård og Klintsø".

Til udpumpningen var en dampmaskine og en hollandsk vindmølle. På grund af den endnu mangelfulde udtørring var kornhøsten kun ringe. Der henstod ca. 100 tdr. land i kanaler og grøfter.

Pumpeværket viste sig at være for dyrt i drift og utilstrækkeligt, derfor indsatte man i 1908 en 25 hk dieselmotor og en centrifugalpumpe, hvis ydeevne var 8.000 tdr. land i timen.

Da man nu var mere herre over afvandingsforholdene, gik man i gang med en uddybning af hovedkanalerne, og man måtte tillige anlægge en ny tvær-kanal oppe i terrænet.

Om sommeren blev der solgt græs fra Klintsø, og om vinteren blev der solgt halm og korn. Alt, hvad der kunne skræbes sammen, blev brugt på grundforbedring, udvidelse og anskaffelse af maskiner og materialer.

Sagfører Vestergård blev efterhånden noget utålmodig og ønskede at udtræde af aktieselskabet. Det skete i 1912, da Ellingegård blev solgt, og efter tegning af arkitekt Hagen opførtes samme år Klintsø's hovedbygning for 32.000 kr. Da undergrunden var flyvesand, kom bygningen til at hvile på en stor betonblok.

Der var efterhånden anbragt ret store kapi-

taler i Klintsøgaard, men for ikke at risikere at få uønsket bebyggelse overfor gården, bliver der købt 13 tdr. land strandgrund mellem gården og havet.

Når man medregner de ikke ubetydelige forbedringer i marken, kan de beløb, der var anbragt i ejendommen i løbet af 5-6 år nok regnes til ca. 100.000 kr. Gårdens samlede areal var nu på 472 tdr. land.

Den 16. juni 1915 købte jeg gården for 350.000 kr., så nogen foræring var det jo ikke, skriver Bundgaard videre.

Vi kom ind i den første verdenskrig med høje priser på vore produkter, men også med større og større vanskeligheder med at fremskaffe kunstgødning og brændselsolie til udpumpning.

På grund af disse besværligheder og de usikre udsigter i øvrigt besluttede jeg i foråret 1918 at udbyde gården til salg. Der meldte sig kun een køber: assistent i Privatbanken, Kbh. P. Jørgensen, som i april overtog gården for 553.000 kr. Jørgensens betingelser for at drive en så særpræget gård var tilsyneladende ikke store. Hypotekforeningen, der havde 2. prioritet i ejendommen, måtte efter december termin 1926 lade gården udlægge. Ejendommen var i bund og grund forfalden.

Hypotekforeningen tilbød mig nu, hvis jeg ville tage skøde på gården, 15.000 kr. til dens istandsættelse. Efter en nøje gennemgang af det hele afslog jeg dette tilbud. Direktionen foreslog mig så at overtage bestyrelsen af gården og få den rettet op igen for så at overtage den, når forholdene blev dertil. Det gik jeg ind på, og der var nok at tage fat på.

Årene 1928-29 var ret gode for landbruget. Men så kom krisen for landbruget i begyndelsen af 30'erne, så først i 1934 turde jeg overtage den igen. Jeg overtog gården den 1. oktober til 350.000 kr. Jeg var nu stillet nøjagtig, som

da jeg overtog den i 1915. Forskellen var blot den, at jeg var blevet 19 år ældre.

Driften gik imidlertid godt indtil foråret 1937, hvor der opstod en meget ondartet 12 dages sandflugt, så 60 tdr. land ikke kunne tilsåes det år. I 1939 brændte den store kornlade med hele høsten.

I 1939-40 besluttede vi os til at ville sælge gården, hvilket skete den 1. august 1942 til Brdr. Houlberg.

1942 slutter Bundgaards egen beretning, og siden er der sket store omvæltninger på Klintsø. Brdr. Houlberg gik straks i gang med gennemgribende ændringer såvel i hovedbygningen som i staldlængerne. Efter knapt fire års forløb var Brdr. Houlberg tilsyneladende kede af at bruge flere penge på gården, og i foråret 1946 blev alle avlsdyr solgt på auktion. Gården blev udstykket som tillægsparceller til omliggende gårde og husmandsbrug. Hovedparcellen på 120 tdr. land samt staldlængerne blev solgt til gården Anneberg ved Nykøbing. Hovedbygningen, havearealet og de 13 tdr. land strandgrund blev den 1. april 1946 overtaget af sammenslutningen Kosmos, som havde etableret en ferieby på det tilgrænsende areal øst for gården. Hovedbygningen blev drevet som hotelpension.

I foråret 1953 blev Klintsø's hovedbygning overtaget af læge Cai Ankerbye, Rønne for 215.000 kr. Han indrettede en råkost-kuranstalt. Gæsterne syntes glade nok for opholdet, men driften kunne ikke svare sig.

I efteråret 1953 købte legatbestyrelsen for afdøde kredslæge Georg Schads Legat Klintsøgaard og indrettede rekonvalescenthjem. Det varede indtil omkring 1990. Herefter blev Klintsøgaard i en kort periode Idrætshøjskole, for derefter at blive omdannet til den nuværende KLINTSØGAARD IDRÆTSEFTER-SKOLE.

KLINTVEJ NR. 69 - MARTINUS CENTRET.

Umiddelbart før byskiltet i Klint kommer man forbi nogle engang ens huse, som er placeret omkring en stor plæne. Man oplever disse huse som en hyggelig enhed, da de alle har samme røde farve. Området er større end man umiddelbart fornemmer, idet arealet er på 17 hektar. Det er her i dette område, man møder Martinus Centret., som er grundlagt for mere end 70 år siden. Man har ikke kunnet undgå at fornemme en stadig stigende aktivitet år for år i sommerhalvåret i dette center, hvilket man da også får bekræftet ved at kontakte stedets inspektør Egil Kristensen.

Martinus Centret har således i 2008 været besøgt af omkring 1500 personer fordelt på forår-, sommer- og efterårskurser, der er afholdt med varieret længde. De udenlandske kursister kommer fra alle dele af Europa dog overvejende fra de skandinaviske lande - især Sverige.

Dertil kommer, at det er muligt for 275 personer ad gangen at overnatte i centrets regi. Der kan vælges mellem lejlighed, hus, værelse eller campingplads.

Når dertil kan føjes, at Kosmos Ferieby tillige har et væsentligt antal feriegæster, er det ikke vanskeligt at regne ud, at området her ved Klint er medvirkende til, at Odsherred Kommune har et stigende besøgstal.

Foredragssal og administration.

Villa Rosenberg bestyrerbolig for Egil Kristensen og Charlotte Anderson. Indsat foto af huset 1952.

Martinus Centret har endnu kun een helårsbolig. Det er det hus, som forfatteren Holger Rosenberg købte i 1914 for at blive sommerhusejer i Klint. Boligen, Klintvej 70 er i dag bolig for Martinus Centrets bestyrerpar Egil Kristensen og Charlotte Anderson. Centrets restauration er i øvrigt Charlotte Andersens område.

Martinus Centret.

Martinus Centret blev grundlagt 1935 og danner ramme for interesserede i Martinus Kosmologi. I centret er der foredragssal, bibliotek, studielokaler, vegetarisk restaurant samt moderne og hyggelige boligforhold. Martinus Center er et undervisningscenter, hvor der undervises forår, sommer og efterår. Grundlaget for undervisningen er åndelig videnskab, formuleret som et nyt kosmisk verdensbillede i værket Det Tredje Testamente.

Martinus Center er åbent for alle, som er interesseret i åndelige spørgsmål. Alle uanset tro eller livsopfattelse er velkommen, og ingen skal føle sig bundet af noget som helst andet end sin egen opfattelse. Kosmologien giver logiske svar på livets grundlæggende spørgsmål om vores eksistens, og evige kosmiske struktur. Martinus Kosmologi stimulerer udviklingen af åndsfrihed, tolerance, humanitet og kærlighed til alle levende væsener. Der er ikke foreningsdannelse eller nogen anden form for medlemskab.

KLINTVEJ 160 - (LAURINES HUS)

Anders Hansen og hans hustru boede sammen med datteren Kristine Hansen omkring år 1800 i det stråtækte hus, der ligger i vejkrydset, hvor Klintvej og Østergårdsvej mødes. Huset ligger med den ene gavl op mod den skrænt, der engang var strandbred.

Senere - i min drengetid - blev huset kaldt Laurines Hus, og det er et af de ældste huse i Klint.

Huset er sandsynligvis også det ældste traktørsted, der har været i Klint. I Holmstrup var et udskænkingssted (læs smugkro), om hvilket der fortælles, at skrædderen Anders Petersen fra Klint købte brændevin, når han kunne få kredit.

Om traktørstedet i Klint fortæller kok Finn Sørensen at, når han som barn kørte gennem Klint med sin morfar og mormor Alfred

"Laurines Hus", Klintvej 160.

Klintvej 160, 2008.

og Ida Hansen, så bemærkede hans mormor altid, at det var herfra, at morfars familie stammede og drev et uautoriseret traktørsted.

Ikke desto mindre må det have været gode gener, der er gået i arv, idet Alfred Hansen sammen med sin kone Ida, der også var ud af restauratørfamilie, ejede og drev både Højby Kro og Strandhotellet Sejerøbugt. Børn og børnebørn har efterfølgende ligeledes arbejdet inden for branchen

Alfred Hansen var i øvrigt også ansat i Klint hos Karl Petersen på Toftegården fra 1. maj 1902 - 1. Maj 1903.

Nyvangsgården lige fremme og Klintvej 160 til højre.

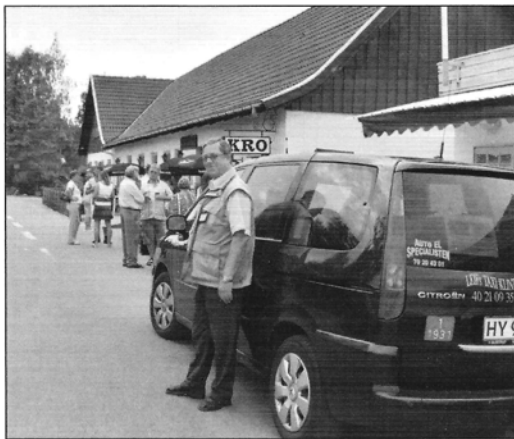
LEIFS TAXI KLINT

Fredag den 25. Maj 2007 var en god dag for Klint. Klintekroen holdt åbningsreception, og mange glade mennesker færdedes i og omkring kroen. Det skulle vise sig, at dagen blev endnu bedre. Jeg fotograferede udenfor kroen for at fastholde begivenheden, da jeg får øje på en god bekendt, der bor fast i Klint

Det er Leif Rahbek, der sidder i en Citroen 8. Da den har plads til otte personer, kikker jeg spørgende på Leif, der med et sigende blik henviser mig til logoet på vogn døren:

Leif Rabek sagde med et smil, da jeg lykønskede med det gode initiativ, at nu har vi både kro, købmand og taxi i Klint og at han var parat til at køre både nat og dag..

Min glæde over dette gode tiltag blev måske lidt større, fordi starten på forretningen passer fint ind i meningen med denne bog: At kunne fortælle om før og nu i Klint. I denne sammenhæng kan jeg fortælle, at min fader i 30'erne drev Hyrevogn, da mine forældre havde Klint Hotel, og historien gentager sig så her.

Leif foran sin taxi i Klint.

Toftegården Klintvej 131, 2008

TOFTEGÅRDEN. KLINTVEJ 131, KLINT

Toftegården er en af de gårde i Klint, hvorpå der er drevet gæstgiveri, og har således været medvirkende til, at antallet af fritidshusejere har fået et betydeligt omfang. Adskillige gæster, der ferierede på Toftegården hos Rita og Poul Roediger, købte senere grund og byggede feriehus i Klint.

Rita og Poul Roediger købte Toftegården og flyttede ind den 1. Juli 1950. De drev pensionat fra 1957 -1968, og man kunne have 5 familier boende ad gangen. Pensionatet havde følgende spisetider:

Morgenmad	kl. 8.00
Frokost	kl. 12.00
Middag	kl. 18.00
Aftenskafe	kl. 20.00

Eftermiddagskaffen kunne gæsterne selv lave i køkkenet efter behov og på det tidspunkt, der passede dem bedst.

Toftegården Klintvej 131, 1958.

Det var et ferieophold, som vi i vore dage ville kalde bondegårdsferie. Gæsterne var meget glade for at komme på Toftegården, og de familiære forhold medførte da også, at mange gæster kom år efter år. Det skete også, at man havde feriegæster til jul eller nytår, men det var kun feriegæster, man kendte særlig godt. Det var tilfredse gæster, man havde.

Man forstår godt, at folk var glade for at komme på Toftegården. Den var kendt for, at prioritere dyrevelfærd højt, og flere gæster havde interesse for dyr. En af gæsterne var Dirch Passer og hans kone Sigrid Horne Rasmussen. Datteren Dorte Passer havde sin hest opstaldet på Toftegården, da Dirch Passer senere byggede sommerhus i Klint. Ja, mellem Dorte Passer og Roedigers datter Connie udvikledes et varigt venskab, hvilket bl.a. medførte, at Dorte forærede Connie sin hest (den hed i øvrigt Jette), da familien Passer solgte sit sommerhus i Klint.

Af de mange navne på gæster, der kommer frem i erindringen, når Rita fortæller fra den

tid, nævnes også Valdemar Boesen (Boesen Kvartetten), der byggede sommerhus på Toftegårdens jorder, da disse blev udstykket til sommerhusgrunde. Skuespilleren Holger Juul Hansen nævnes blandt flere. Og Sigrid Horne Rasmussen nævnes endnu engang som, kunne man mærke, en meget skattet gæst. Men gæstelisten var lang, og Rita Roediger fortæller også, at mange år efter, man er ophørt med gæstgiveri, kommer der besøgende, der engang har været feriegæster på Toftegården i Klint, og hilser på.

I 1968/69 solgte familien Roediger den overvejende del af jorden fra til udstykning af sommerhusgrunde, men beholdt bygningerne og boede på gården indtil 1979. Poul Roediger døde i 1979, hvorefter Rita solgte det resterende areal samt bygningerne og flyttede i august 1979 til Højby. Toftegården anvendes her i 2008 alene til privat beboelse.

Om Toftegårdens historie kan fortælles, at gården ved udskiftning blev matrikuleret som nr. 6. Gården ligger samme sted, som dem har ligget hele tiden. Den har således ikke været med i udflytningen, som fandt endeligt sted i Klint i 1838.

Skovløbervej, "Strassbakken" Poul Roediger 1960.

Toftegården var sammenbygget med en anden gård, der fik matr. 5. Denne gård blev udflyttet under navnet Østergård - Lærkeengen 13.

Toftegården var i mine drengeår "den gule gård". Også dengang var det en gård, der pyntede på landsbyen. Den var gulkalket og med et flot stråtag, og som den eneste gård i byen havde den lynafleder monteret på rygningen af samtlige bygninger.

Ved folketælling i 1834 var Mads Larsen og Ellen Thomasdatter ejere af gården.

Lars Nielsen

I 1808 gl. Lars Larsen og Karen Larsen.

Peter Larsen og Karen Sofie Larsen.

Lars Rasmus Larsen og Cecilie Larsen

Ca. 1900- 1930: Cecilie og Carl Petersen, Ingeborg og Sofus Petersen.

Skovgård,

Arne Olsen,

Peter Christoffersen.

1. juli 1950 - august 1979 er Poul og Rita Roediger ejere af Toftegården.

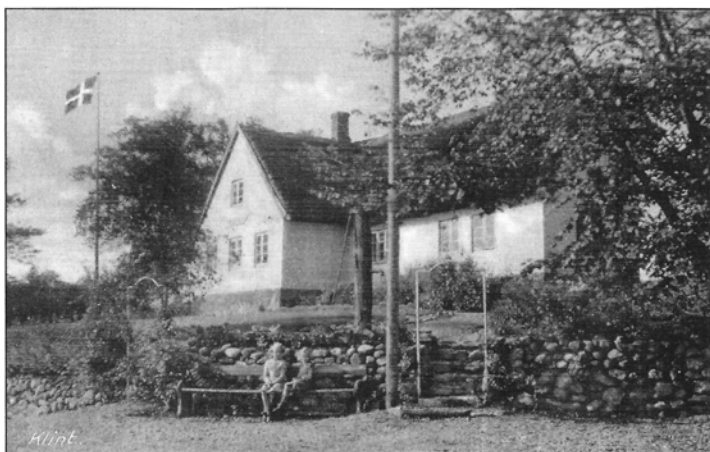
Skovløbervej, "Strassbakken" 2008.

HØJGÅRD, SKOVLØBERVEJ 1, KLINT

På Højgård har der gennem en lang årrække været drevet pensionat. Det var, mens Mette og Kristian Højvang var ejere på gården. I årene 1940-48 drev man på Højgård et velbesøgt pensionat. Man kunne have 12-14 pensionærer ad gangen, idet man lejede værelser hos Hanne Mikkelsen på Skovløbervej 4 samt hos Gunnor og Else Nielsen Skovløbervej 2. De mange gæster var gengangere år efter år. Det var hele "familieklaner", der kunne fylde pensionatet. Gæsterne fra Højgård var kendt i byen. Dels var deres efternavne ikke helt almindelige og dels var familierne kommet i Klint gennem så mange år, at de næsten blev regnet blandt de "indfødte". Også her er mønstret det samme. Adskillige gæster i flere generationer fra Højgård er blevet sommerhusejere i Klint, og man kan heldigvis stadig møde dem hos den lokale købmand i Klint. Det var således meget tilfredse gæster, der kom på bondegårdsferie hos familien Højvang, og man så også adskillige børn og voksne deltage i det daglige arbejde på gården.

Gården havde, som de fleste andre pensionater på den tid endnu nogle år, "das" i gården, og man kunne derfor møde familiefædre med avisen under armen gå over gårdspladsen for at træde af på naturens vegne.

Der var allerede dengang en del skrivebordsarbejde i forbindelse med af drive gæstgiveri. Indehaverne skulle føre en "gæstebog" over overnattende gæster. Navn, ankomst og afrejse mv. skulle noteres og på forlangende forevises politiet. Protokollen skulle i øvrigt være autoriseret. Der eksisterede også et Pris-kontrolråd, der havde til opgave at godkende eller regulere priser. For feriepensionater var

Højgård 1950, Rie Højvang og Jane ved den gamle bybrønd som førhen også havde vandingstrug.

det Holbæk Amts Prisudvalg, der foretog disse godkendelser.

Den godkendte pensionspris var i august 1947,8 kr. pr. dag.

Om Højgårds historie:

Højgård matr. 1a, er også en gård, der ligger samme sted i Klint, hvor den har ligget hele tiden, men ved udskiftningen i Klint fik Højgård tillagt jord fra matr. 5, da denne gård blev udflyttet som Østergård beliggende Lærkeengen 13. Højgård angives til at have et tiliggende på 48,14 tdl. land på dette tidspunkt.

Gården ligger flot placeret, med udsigt mod Nyrup bugt, og "Bybrønden" med pumpe, der monteret i en trækappe, var placeret på Højgård. Der var også vandingstrug til dyrene.

Mads Larsen er den første, der har gården i selveje, og han er samtidig sidste fæster på Højgård.

I 1876 overtager Andreas Madsen gården. Han er søn af Mads Larsen.

I 1913 bliver Mads Oluf Larsen (søn af Andreas Madsen) ny ejer.

I 1919 køber Lars Peter Jensen gården, der derved glider ud af familieejet. Lars Peter og Kristine Jensens liv på gården er velbeskrevet af andre, men jeg vil gerne påpege, at Kristine var en enestående husmor. Hun fødte 16 børn, passede dem og passede samtidig hus og have, madlavning og rengøring. Lars Peter - sagde man - havde avlskarle nok, som han skulle organisere. Der var i øvrigt 2 piger i den store børneflokk. Den ene døde af "den spanske syge". Men grunden til, at jeg har noget at tilføje, er, at den store børneflokk havde stor betydning for fodboldklubben i Klint, og drengene fra Højgård var både mange og gode fodboldspillere. Det siger sig selv, at disse "drenge" (de begyndte tidligt og blev ved længe) i mange år dannede grundstammen på Klint Boldklubs hold. Jeg kendte navnene på dem alle, men Herluf var venstre "bak" på Klintholdet og han var ekstrem venstrebenet. Det var en tradition, at Klint og FDF - K9 ledere, spillede kamp på banen ude ved kolonien (i dag 7 ferielejligheder) til glæde for de 120 drenge. Disse københavnerdrenge var ikke nemme at imponere, når landsbyen spillede mod deres ledere, men jeg husker en episode fra sådan en kamp. Drengene havde bemærket, at Herluf altid sparkede med venstre ben - også når det gjalt målspark. Drengene spurgte målmanden, Bill Hansen hvorfor? Da de fik svaret, at bolden ville havne i Kattegat, hvis Herluf brugte sit højre ben, var drengene virkelig imponerede, og Herluf blev behørigt udpeget, da holdene efter kampen vandrede ind til "tanterne" i køkkenet til den traditionelle kaffe.

I 1936 afhænder Lars Peter Larsen gården til handelsmand Laurits August Jensen.

I 1937 bliver Christian Rasmussen ny ejer, men Laurits August Jensen overtager gården igen i 1938 og den drives ved bestyrer/forpagter indtil 1940.

I 1940 bliver Mette og Kristen Højvang de nye ejere på Højgård, som de drev i 38 år. De udbyggede gården, tilkøbte jord, og havde pensionat. Højskole samt kirken havde deres store interesse. Jeg må imidlertid drage etablering af fodboldbanen i Klint frem, som Højvangfamilien var primusmotor for. Tilkøb af jord fra Rotoftegården, der tilskødedes Højgård, muliggjorde, at Kristen kunne afhænde arealet, hvor idrætsanlægget nu ligger. Kristen dyrkede arealet i nogle få år efter ejerskiftet sammen med sin egen jord, men Klint Boldklub fik afkastet. Da arealet blev dyrket af frivillig hjælp og planering og tilsåning fandt sted, blev der også hentet trækkraft og maskiner på Højgård.

Mette og Kristen Højvang, der i deres seneste år på gården har solgt arealer til udstykning af sommerhusgrunde, flytter imidlertid i 1978 i aftægtsboligen, der ligger på samme matrikel. Sønnen Hans og hans kone Henny bliver ejere på Højgård. Henny og Hans Højvang afhænder gården i nov. 1999.

På det tidspunkt, da Henny og Hans afhænder gården, er Højvang også en af de gårde i Klint, der pynter på byen, og jeg gentager gerne, at sådan som gården er placeret, har den en eftertragtellesværdig udsigt. Da familien Højvang flytter fra Højgård, slutter perioden med landbrug også på denne gård. Det begyndte vel med den første fæster, Ole Olesen, i 1719.

Højgård er her i 2008 fortsat i privat eje og anvendes til privatbolig.

KLINTEBJERG

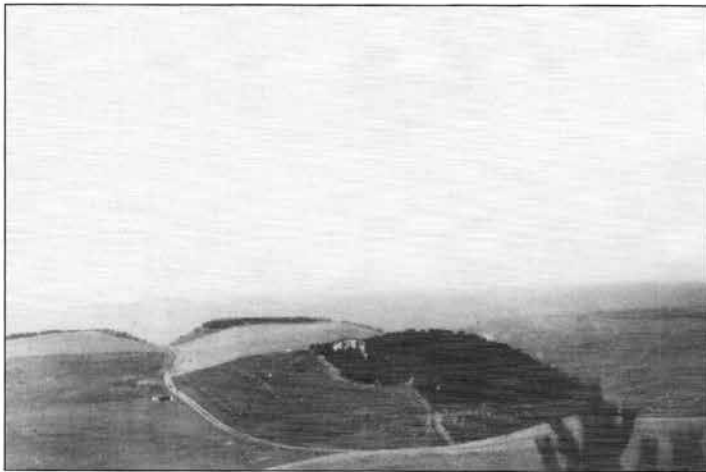
Klinte Bakker omkring 1931 med kalkbruddet i forgrunden.

Deterenbetagende, men også voldsom oplevelse at stå på toppen af Klintebjerg (Bedstemorbakken) en aften, hvor oktoberstormen sender høje bølger mod kysten, og vinden bider i ansigtet. Klintebjerg er i dag et dejligt område, fredeligt, rekreativt og med udsyn. Men der skal ikke megen fantasi til at forestille sig de hårde arbejdsvilkår og de risici, der har præget tilværelsen førhen.

Det har givet været en barsk oplevelse i 1838 for bonden Christopher Thomsen, at han skulle rive sin gård ned, som lå sammenbygget med de øvrige gårde i landsbyen i trygge omgivelser og flytte den ud under navnet Klintebjerggård til det sted, hvor den ligger i dag - Klintebjergvej 32.

Thomsen skulle opdyrke arealer, som aldrig havde været dyrket. Arealerne var det bakkede terræn, vi i dag kender som det unikke sommerhusområde - Klinte Bakker.

Der var ikke et træ og ingen mulighed for

Bjerg nr. 28, Marstal's hus 1938. Selvom der er gået ca. 100 år siden jorden begyndte at blive opdyrket, er landskabet stadig meget bakket.

læ, men der var eet oplivende moment. Klintebjerggård blev placeret på et sted, så man uden blusel kan sige, at den er en af de smukkeste placerede gårde i Danmark. Om udsigten fra gården fortæller min mor: "Man kørte endnu i 1917 kalksten fra bruddet på hestevogn til jernbanen i Nykøbing. De skulle transporteres til Knabstrup Teglværk. Når de tomme vogne sidst på dagen returnerede til Klint, kunne man fra Klintebjerggård se vognene allerede

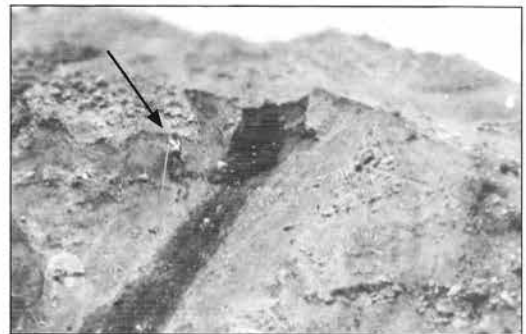
Klintebjerggård er måske en af de smukkeste placerede gårde i Danmark

ude i Klint Strandvang ved Niels Mads's gård (dengang - hvor Højby og Nykøbing kommune mødtes)".

Senere er beplantning og sommerhuse blevet lidt for tætte naboer.

Kalkværket i Klint blev anlagt i 1752, og det barske indhug i Klintebakkerne begyndte - om end uhyre langsomt. Men værket havde allerede været lukket og påbegyndt nogle gange, da Knabstrup Teglværk i 1856 købte hele virksomheden. De købte tillige Klintebjerggård, der blev drevet ved bestyrer. I 1911 blev min morfar Hans Christian Jensen bestyrer på gården og blev samtidig tilsynsførende med Kalkværket. Det var fortsat en speciel opgave at dyrke Klintebjerggårds bakkede jorder, dog havde man fået det flade areal, der ligger mellem skovgærdet og Sonnerup skov, lagt til gården. Det kunne anvendes til græsning for køer og heste.

Kalkbruddet var på den tid en barsk arbejdsplads. Alt arbejde blev udført ved håndkraft. Tipvognene med det sorterede materiale blev skubbet af "menneskekraft". Når man skulle skabe et "skred", så grus og sten gled ned fra skrænten, måtte de ansatte kravle op ad skræningen og med stage forsøge at løsne materialerne. Det var ikke ufarligt, og arbejderne

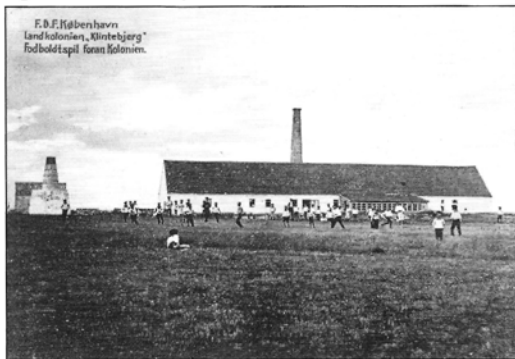
Svend Eriksen er her i gang med at lave et "skred" uden sikkerhedssele.

skulle have et reb om livet, og arbejdskolleger skulle holde i den anden ende af rebet. Min morfar har fortalt, at folkene ofte undlod denne sikkerhedsforanstaltning, og i hans tid skete en dødsulykke, hvor en mand blev begravet i et skred af grus og sten.

Knabstrup Teglværk havde tinglyst en fortsat brydningsret på Klintebjerggårds jorder, da man i 1928 afhændede gården. Da grusgravningen fortsatte til 1959 og i et hidtil uset tempo grundet maskiner, havde enkelte sommerhusejere allerede måttet se deres velerhvervede grund forsvinde ned i kalkbruddet og flere kunne frygtes at følge efter, hvis udgravningerne fortsatte i samme tempo. Heldigvis og af mange gode grunde lykkedes det i 1967 at få fredet større arealer af Klintebjergområdet, og dermed forsvandt også problematikken omkring brydningsretten.

Kalkværksbygningerne blev fra 1907 anvendt som ferieejr af FDF, og de fik skøde på ejendommen i 1957. Bygningen blev senere solgt, og et stort anlagt hotelprojekt blev påbegyndt. I dag er stedet omdannet til 7 ferielejligheder med en enestående havudsigt.

Industrihistorien om Klintebjerg Kalkværk og Kalkbrud synes undervurderet. Det er

Knabstrup Teglværk og FDF bruger i fælleskab de gamle bygninger. Bemærk den gamle kalkkavn til venstre i billedet.

trist at kalkkavn, lagerbygning og skorsten har fået lov at forsvinde. Skorstenen var tillige et vartegn for Klint, og sejlerne brugte den som sømærke.

Der er nu kun et stykke amputeret kulturhistorie tilbage - arrene i bakkerne.

Sommerhuse i Klint Bakker

Da gårdejer Hans Jørgen Petersen blev den nye ejer på Klintebjerggården kunne man med god ret sige, at der indledtes et nyt kapitel. Hans Jørgen Petersen tilplantede større arealer for at skaffe læ, deriblandt nogle af de ikke dyrkelige bakketoppe. Desuden startede han udstykningen af sommerhusgrunde. Marie og Hans Jørgen Petersen gjorde også som flere af de øvrige gårde i Klint. De begyndte at drive pensionat for folk, der gerne ville på bondegårdsferie.

Det var et meget populært pensionat Det var en dygtigt drevet gård med dyrehold. Udsigten var som tidligere nævnt i top. Klintebjerget lå på gårdens jord, og der var allerede dengang tradition for, at man nød solnedgangen herfra. Pensionærene kunne bo med fuld forplejning eller bo i lejlighed med køkken. En ekstra service kunne være, at Hans Jørgen hentede

Hans Jørgen Petersen kører pensionærer til toget. Klintebjerggård 1941.

Udsigt fra Bjerget mod øst, fotograferet af Dommers Gammeltoft 1938.

Tilsvarende foto 2008.

og bragte gæsterne til Højby Jernbanestation i hestevogn. Da Marie ikke ønskede at drive egentligt pensionat mere, fik min mor en aftale om, at Klint Hotel kunne anvise gæster til værelserne på Klintebjerggård med fuld pension på hotellet. Det var også en meget populær ordning. Adskillige, der på den ene eller anden måde har boet på Klintebjerggård, er blevet grundejere i Klint Bakker, men andre er naturligvis blevet det på anden vis.

Det er et næsten ubeskriveligt dejligt område, som gennem årene er bebygget med ferie-

huse med en beliggenhed, som er ganske enestående. Når man selv er opvokset samtidig med områdets bebyggelse, har man lyst til det ubegrænsede, at vise det hele. I den virkelige verden bliver det for min del at skrive og vise, hvorledes det begyndte og nævne eksempler på, hvor håndværkere har medvirket, eller hvor min familie ved kendskab kan tilføje beskrivelsen noget. Jeg har med glæde noteret mig, at hjemmesiderne med lokalkendskab til området er begyndt at medvirke til sikring af lokalhistorien.

En af de allerførste, der købte sommerhusgrund af Hans Jørgen Petersen, var professor Niels Bohr. Han købte grunden og byggede hus, der lå på den vestligste del af gårdens jord - mod Sonnerup Skov. Tømrermester Anders

Bjerget 29, 2008.

Udsigt fra Bjerget 29, 2008.

Bjerget 31, 2008. - "Atomhuset".

Bjerget 31 2008 med udsigt over Littorinakysten, med gennemløb af Ålerenden mod Kattegat.

Nielsen, der drev selvstændig tømrervirksomhed i Nyrup fra 1908 til 1956, skrev i alle disse år dagbog/årsrapport over, hvilke arbejder han havde udført i årets løb og til hvem..

I 1934 skriver han, at han har opført sommerhus i Klint Bakker (Bjerget 29) for professor Niels Bohr.

I 1935 skriver Anders Nielsen, at han har opført et lille hus for professor Niels Bohr i Klint Bakker (Bjerget 31).

Børn og børnebørn efter familien Gammeltoft har meget imødekomende hjulpet med notater og billeder fra arkiver i familien. Heraf fremgår det, at familien Niels Bohr efter et kort åremål flyttede deres ferieresidens tilbage til Tisvilde. De sidste år, han ejede sommer-

Ålerenden - det gamle udløb fra Klint Sø. Siddestenene fra bystævnet i Klint er brugt her.

hus i Klint, blev det udlejet. Skuespilleren Johannes Poulsen har været en af lejerne. I 1938 købte dommer Gammeltoft huset, og familien boede i det allerede i påsken. Familien Gammeltoft er fortsat tilknyttet huset, idet børnebørn er ejere af huset Bjerget 29 og det lille hus, som nu er blevet større, Bjerget 31. Dette hus kom til at hedde Atomhuset, da professor Niels Bohr brugte det oprindeligt mindre hus til arbejdslokale og måske også til sine teoretiske eksperimenter.

Entreprenør Christian Jensen Klint arbejdede mange timer i disse huse, da Osvald

Øv. til v.: Bjerget 32, Ole Melgaard (tidl. Osvald Helmut). Øv. til h.: Bjerget 34, Carl Aller (tidl. Flytkjær). Ned. til v.: Bjerget 38, Marstal. Ned. til h.: Bjerget 26, Bente Hancke (tidl. Hertz).

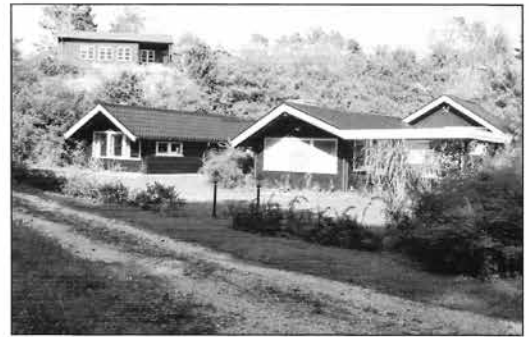
Bjerget 28, Familien Marstal hygger på terrassen.

Udsigt mod Kattegat fra Bjerget 28.

Helmut og Fløtkjær var ejere En hel del timer gik også under betegnelsen socialt samvær. Om bjerget 34, hvor Christian Jensen havde murerarbejde mv., da huset blev opført i 1945, og tømrermester Anders Nielsen Nyrup havde tømrerarbejdet, har Anders Nielsen nedskrevet. Fløtkjær (var oprindelig uddannet skibstømrer) havde købt huset i Hellerup. Anker, Thormod, Bent og jeg selv var inde og skille det fuldstændig ad samtidig med, at vi nummererede hvert enkelt stykke træ. Vognmand Aksel Poulsen fra Nykøbing kørte det ud hos Petersen på Klintebjerggården, hvor det lå om vinteren i laden, indtil vi kunne begynde opstillingen i bakkerne.

Om Bjerget 14 kan det fortælles at, overlærer Rye Jacobsen lod huset opføre., og Rye Jacobsen kom ofte ind på hotellet og drøftede tingene med min far. En af disse drøftelser medførte,

Bjerget 30, Bitten Bech.

at min far påtog sig med skovl og trillebør at udgrave det fornødne plateau i bakken, så der kunne placeres et hus. Det var et større arbejde, men det har sikkert været en god aftale for begge parter. Det var før maskinernes tid, og jeg husker, der var mange hugorme. I erindringen synes jeg nærmest, de faldt ud i bundter, når deres hidtidige domæner blev berørt. Det er nok ikke historisk korrekt, men der var mange hugorme. Materialerne til huset kom fra København i en mørkeblå lastbil, hvor der stod Krausøe og Co. på siden. Det var dramatisk, da chaufføren væltede med lastbilen i et forsøg på at forcere Klint Bakker. Men både Bil, Chauffør og Hus kom på ret køl uden nævneværdige skader. (Årstallet, der er

Bjerget 14, projektet er nu så langt fremme at familien spændt kigger på.

Bjerget 17, Marstal junior henter vand ved "bybrønden"

skrevet bag på billedet af min far med skovlen i "bjergsiden", er maj 1938. Jeg har imidlertid set årstallet 1936 nævnt andet sted og nævner derfor begge datoer).

Det bliver en gentagelse, men lad mig alligevel runde af med at sige, at alle huse og grunde i området ligger som perler på en snor. Sommerhusbeboerne i Klint Bakker blev i ferieperioden en naturlig del af landsbyens sociale liv. Lærer Nielsen var kendt i bybilledet og passerede ikke hotellet uden at veksle ord med min far. Aage Steenberg spurgte til velbefindende hos mange lokale familier. Fru Hæsumgårds mand skaffede støddæmpere til købmandens gamle bil og reparerede den. En person gled ind på fodboldholdet, da

Vinteren 1941-42 i Klint Bakker.

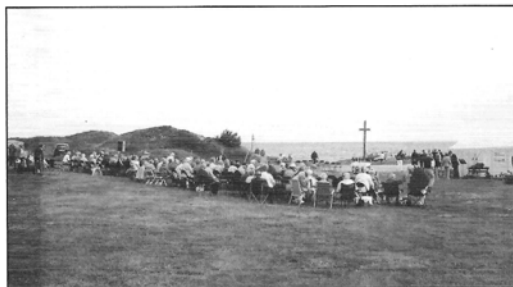
der var mange skader. Opremsningen kunne blive længere, men må stoppe. Af ovennævnte grund er det heller ikke overraskende, at man kan se på navneskiltene, at husene bliver i familien. Det er forståeligt, hvor skulle man finde noget bedre. Der er flere fællestræk i området. Mange nævner solnedgangen på Klintebjerg, som en god oplevelse, der sidder dyb i erindringen. Den oplevelse deles af både fastbonde og feriegæster. Når det kommer på tale, så nævnes hurtigt K 9 Nørrebro FDF og Pastor Grue, der skabte en tradition med aftenandagt på Klintebjerg, mens solen forsvandt i horisonten. Enkelte aftener var der tillige solosang af Valdemar Jacobsens sønner. Det var meget besøgte aftener.

Det er fortid, men traditionen med at overvære solnedgangen fra Kalkbruddet lever fortsat, om end motoriseringen har sat sit præg. Men naturligvis er solnedgangen en oplevelse uanset om den opleves fra bil eller "bjergtop".

Solnedgang fra Klintebjerg.

KLINTEBJERG 2008

Gudstjeneste i Klint Kalkbrud august 2008.

Skønheden ved området er et gennemgående tema også i denne bog. Det kan undre, at et så storslået og naturskønt område aldrig rigtig har tiltrukket kunstmalere/landskabsmalere.

Der er imidlertid ved at udvikle sig en god tradition ved Klintebjerg. Kirkerne i det nordlige Odsherred har gennem de sidste 5 år holdt friluftsgudstjeneste i Klint Kalkbrud i august måned med et deltagerantal på 4-500 mennesker.

Ved et tilbageblik kan man konstatere, at Klint aldrig blev så stor, at man kunne få egen skole eller kirke. Kirkebetjeningen skete/sker fra Højby kirke og senere er Lumsås kirke kommet til. Der har dog tidligere været afholdt gudstjeneste i Klint, idet præsten fra Lumsås for omkring 65 år siden med passende mellemrum kom til Klint for at afholde aftengudstjeneste på hotellet.

Man kan kun glæde sig over, at kirken igen er

Efter gudstjenesten august 2008.

kommet til Klint og i en ramme, der er værdig for en friluftsgudstjeneste. Antallet af potentielle kirkegængere er stort i sommertiden i Klint, og kirkebiler og de mange privatbiler viser, at det er et arrangement der har stor bevågenhed og som sådan fortjener at blive en årlig tilbagevendende begivenhed.

Det er en betagende oplevelse at overvære en gudstjeneste i Kalkbruddet. Udtrykket er brugt ofte, men der er nu en katedralagtig virkning over stedet. Præsterne, der i fællesskab forretter tjenesten, musik og sang, der lyder dejligt og de mange mennesker hygger i det store rum. Det år, musikken - trompeterne - lød fra "bjergskrænterne", var en ekstra oplevelse. Programmet er naturligvis forskelligt fra år til år, men Præsterne i det nordlige Odsherred fortjener tak for en god oplevelse hvert år.

Programmet for søndag den 17. august 2008 er gengivet i det følgende. Sammen med billeder taget af Villum Sejersen, Odsherred Kommune giver det et indtryk fra gudstjenesten i Klint Kalkbrud 2008.

SØNDAG DEN 17. AUGUST 2008 KL. 11.00

- Prædiken: Anandit: O Salutaris, 3 trompeter
- Viser
- Udgangsplan
- Salme: "Se nu elsker os"
- Rifles
- Bøn
- Læsning: Salme 8 fra Det gamle Testaments
- Salme: "Himlens Herre fortælle din ord"
- Eptifik: 1. Tim. 1,12-17
- Troskædeles (synges)
- Salme: "Hil mig er trøst og trøst"
- Evangelium: Matt. 20, 20-28 - prædiken - kirkebøn
- Salme: "Nu fryder sig her kristen mand"
- Nidæer:
- Under udællages: Glæde Agnes Døt, sang af Odsherreds Kirkesangere, organist Flemming Hjerl Kristensen.
- Salme: "Hil dig frelser og frelser min?"
- Bøn
- Rifles
- Helligsels
- Salme: "Alt hvad som følger dig"
- Udgangsplan
- Prædiken: Håndit: O Salutaris for 3 trompeter og klaver.

Programmet for friluftsgudstjeneste i Klint 2008.

